

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱԴԱՏ

ASHARDJIAN

INMOBILIARIA

(DE LA CAMARA INMOBILIARIA ARGENTINA)

*"Un buen servicio
a Su servicio"*

Montevideo 536 piso 1° "I" Cop. Fed.
40-5131 49-3441
40-5922 46-7790

BUENOS AIRES, AÑO X N° 285.
MIÉRCOLES, 9 DE MAYO DE 1984

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

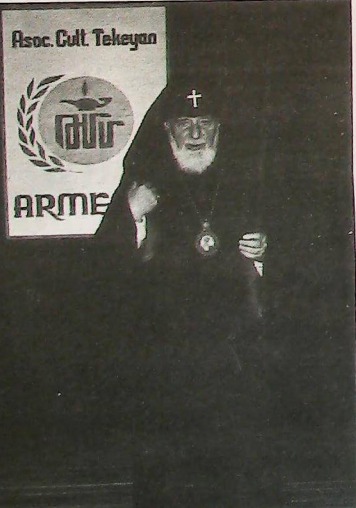
S.S. VAZKEN I EN EL CONGRESO NACIONAL

S.S. Vazken I, Catolicós de todos los armenios participó de la sesión inaugural de las sesiones ordinarias del Congreso Nacional, el 1° de mayo ppdo.

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս
մասնակցեցաւ Ազգային խորհրդարանի հերթական նիս-
տերէն 1 Մայիսի նիստին:

La Asociación Cultural rindió un emotivo homenaje a Vahram Mavian

Habla S.S. Vazken I en el acto dedicado a Vahram Mavian.
Lo acompaña S.E. Mons. Nersés Bozabalian.

Vista parcial del público presente en el acto.

Acto Literario dedicado a Hovhannes Shiraz
VIERNES 11 DE MAYO, en la U.C.A. DE MARASH

VARTKES BEDROSSIAN EN CORDOBA

ՎԱՐԴԵՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ ԳՈՐԾՈՊԱՅԻ ՄԷՋ

Acompañado por el Sr. Nahabet Nahabetian, el lunes 30 de abril ppdo., partió rumbo a Córdoba el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, Sr. Vartkes Bedrossian, con el objeto de conocer de cerca la vida de la colectividad armenia de dicha ciudad.

Ya en la ciudad mediterránea, los recibieron en el aeropuerto representantes de la colectividad.

Visita a la U.G.A.B.

Al día siguiente, la Unión General Armenia de Beneficencia ofreció un asado al ilustre visitante en el gran parque de la institución. Durante el encuentro, hizo uso de la palabra el Sr. Juan Nourikhan, presidente de la U.G.A.B., para dar la bienvenida al Sr. Bedrossian; y por otra parte, para expresar la satisfacción de toda la gran familia de Parecordzagán, que gracias a la Asociación Cultural Tekeyan, tuvo la oportunidad de conocer al escritor.

A continuación, los niños amenizaron la reunión con canciones armenias y recitado de poesías, tras lo cual la Srta. Nacachian bailó una danza típica armenia.

Hacia el final, habló el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, quien, además de manifestar su agrado y emoción por la reunión, valorizó el trabajo desarrollado por la U.G.A.B. para la conservación de la armenidad, y expresó que la Iglesia, la escuela y las instituciones armenias son los medios idóneos para la mantención del ser armenio.

Visita al Club "Antranig"

Por la tarde, el Sr. Bedrossian nuevamente acompañado por el Sr. Nahabetian, visitó el club "Antranig", en donde fue recibido por miembros del Consejo Directivo.

También allí, como en la U.G.A.B. luego de que un representante de la institución les diera la bienvenida, los niños cantaron canciones armenias que fueron del agrado del escritor.

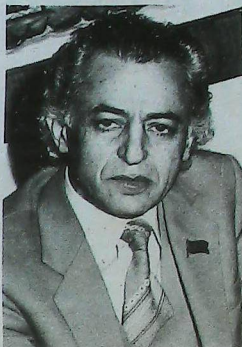
También habló el Sr. Bedrossian, quien, al igual que en Buenos Aires, dejó un mensaje de unión. Enfatizó la necesidad de que dentro de la colectividad se realicen acciones mancomunadas entre todos los sectores, a pesar de que haya diferencias de ideas entre ellos, que sólo podrán salvarse a través del diálogo.

Luego se les ofreció una recepción, en el transcurso de la cual se mantuvo una amena charla con el escritor.

Entrevista con la prensa:

El miércoles 2 de mayo, el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia mantuvo una entrevista con el redactor responsable de uno de los diarios más prestigiosos del interior de nuestro país: "La voz del interior".

En el transcurso de la charla, de la que participaron también representantes de la prensa oral de Córdoba, se realizó un interesante intercambio de opiniones sobre aspectos culturales y literarios.

Encuentro en el Salón "Bakirgian"

Por la tarde, en el Salón "Bakirgian" de la Colectividad Armenia de Córdoba, un selecto grupo de personalidades de la colectividad tuvo un encuentro con el Sr. Bedrossian.

En el transcurso de la reunión, de la que participaron también numerosos jóvenes, los presentes le transmitieron al escritor sus inquietudes respecto de la armenidad.

Todas las preguntas muchas de ellas muy interesantes fueron respondidas por el Sr. Vartkes Bedrossian con total sinceridad y idoneidad, de modo que la reunión resultó altamente satisfactoria no sólo para el ilustre visitante sino también para todos los concurrentes.

Regreso a esta capital

Luego de haber transcurrido dos días realmente positivos en Córdoba, los Sres. Vartkes Bedrossian y Nahabet Nahabetian regresaron a esta Capital, el jueves 3 de mayo por la mañana.

El día siguiente, el Sr. Nahabet Nahabetian, el lunes 30 de abril ppdo., partió rumbo a Córdoba el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, Sr. Vartkes Bedrossian, con el objeto de conocer de cerca la vida de la colectividad armenia de dicha ciudad.

Ya en la ciudad mediterránea, los recibieron en el aeropuerto representantes de la colectividad. Al día siguiente, la Unión General Armenia de Beneficencia ofreció un asado al ilustre visitante en el gran parque de la institución. Durante el encuentro, hizo uso de la palabra el Sr. Juan Nourikhan, presidente de la U.G.A.B., para dar la bienvenida al Sr. Bedrossian; y por otra parte, para expresar la satisfacción de toda la gran familia de Parecordzagán, que gracias a la Asociación Cultural Tekeyan, tuvo la oportunidad de conocer al escritor.

A continuación, los niños amenizaron la reunión con canciones armenias y recitado de poesías, tras lo cual la Srta. Nacachian bailó una danza típica armenia. Hacia el final, habló el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, quien, además de manifestar su agrado y emoción por la reunión, valorizó el trabajo desarrollado por la U.G.A.B. para la conservación de la armenidad, y expresó que la Iglesia, la escuela y las instituciones armenias son los medios idóneos para la mantención del ser armenio.

En el transcurso de la charla, de la que participaron también representantes de la prensa oral de Córdoba, se realizó un interesante intercambio de opiniones sobre aspectos culturales y literarios. Luego de haber transcurrido dos días realmente positivos en Córdoba, los Sres. Vartkes Bedrossian y Nahabet Nahabetian regresaron a esta Capital, el jueves 3 de mayo por la mañana.

El día siguiente, el Sr. Nahabet Nahabetian, el lunes 30 de abril ppdo., partió rumbo a Córdoba el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, Sr. Vartkes Bedrossian, con el objeto de conocer de cerca la vida de la colectividad armenia de dicha ciudad.

Ya en la ciudad mediterránea, los recibieron en el aeropuerto representantes de la colectividad. Al día siguiente, la Unión General Armenia de Beneficencia ofreció un asado al ilustre visitante en el gran parque de la institución. Durante el encuentro, hizo uso de la palabra el Sr. Juan Nourikhan, presidente de la U.G.A.B., para dar la bienvenida al Sr. Bedrossian; y por otra parte, para expresar la satisfacción de toda la gran familia de Parecordzagán, que gracias a la Asociación Cultural Tekeyan, tuvo la oportunidad de conocer al escritor.

A continuación, los niños amenizaron la reunión con canciones armenias y recitado de poesías, tras lo cual la Srta. Nacachian bailó una danza típica armenia. Hacia el final, habló el Presidente de la Unión de Escritores de Armenia, quien, además de manifestar su agrado y emoción por la reunión, valorizó el trabajo desarrollado por la U.G.A.B. para la conservación de la armenidad, y expresó que la Iglesia, la escuela y las instituciones armenias son los medios idóneos para la mantención del ser armenio.

En el transcurso de la charla, de la que participaron también representantes de la prensa oral de Córdoba, se realizó un interesante intercambio de opiniones sobre aspectos culturales y literarios.

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN

1974

10° ANIVERSARIO

1984

ACTO CONMEMORATIVO CON LOS AUSPICIOS Y LA PRESENCIA DE

SU SANTIDAD VAZKEN I

CON LA PARTICIPACION DEL CORO "SHNORHALI" DE LA INSTITUCION

JUEVES 10 DE MAYO A LAS 20.30

ACEVEDO 1322

ENTRADA LIBRE

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ՎԱԶԳԻԵՆ Ա. ԱՄԵՆԱՅԻՆ ՀԱՅՈՑ ՎԵՀԱՓԱՌԻ ՈՒՂԵՐՁԸ

«ՀԱՅ ԿԵԴՐՈՆ» ՍՐԱՀԻՆ ՄԷՋ, ԻՐ ԺԱՄԱՆՈՒՄԻ ՕՐԸ

Եկեղեցական արարողություններն յետոյ ընդունելու թիւն տեղի ունեցաւ Հայ Կեդրոնը՝ սրահին մէջ, կազմակերպութեամբ Եկեղեցաւարաց Տիկնանց Յանձնախումբի Հաւաքովիին բարիպաշտեան ելոյթ ունեցաւ Խուան Բազուպեանը, խօսք ուղղելով Վեհափառ Հոր: Այս առթիւ Վեհափառը պատասխանեց.

«Անկեղծ գնահատմով դիմաւորեցի Պր. Բազուպեանին ձեր ամուսնով արտասանած խօսքերը, որոնք լաւ մը տածուած էին: Իմ այս երրորդ այցելութեամբ ամուսնու իմ մականով նպատակն է օգնել ձեզի որպէսզի իրագործէ՛ք այն ծրագիրը, այն նպատակները, որոնք արտայայտուեցան Պր. Բազուպեանի խօսքերով: Եթէ այդ յաջողի իմն է որդէ չափով օգտակար ըլլալ եւ աւելի արծարծել շունչը եւ եռանդը հայկականութեան, այս երջանիկ երկրին մէջ, եւ էջ միաժամ գոհ պիտի վերադառնա: Մեր հիմնական նպատակն է որ համայն հայութիւնը այս շրջանի, մնայ համախորձաբար մեր Մայր եկեղեցիին շուրջ: Որովհետեւ, այս եկեղեցիին Ս. առնամանեմն է որ Աստուծոյ շնորհները կը բաշխուին մեր հաւատացեալ գաւակներուն եւ մեր եկեղեցիէն է որ կը փոխանցուի մեր ազգի գաւակներուն՝ բարոյա-

կան նկարագիր, իսկ որ մեր օրերուն այնքան ամերածեշտ է, մարդկանց կեանքին համար: Եւ մեմէ կը մտքեմէք եւ կը կամեմանք որ դուք արխեպիսկոսիք այս բարի եւ հիւրընկալ հողի վրայ մնա՛ք լաւ քրիստոնեաներ, բարոյական նկարագիր ունեցող եւ հաւատարիմ քաղաքացիները Արխեպիսկոսի: Ահա աւելի մեր հիմնական նպատակները, եւ նաեւ ամուսնու, այս բոլորի կամ նկարագիր ունեցող եւ հաւատարիմ քաղաքացիները Արխեպիսկոսի: Ահա աւելի մեր հիմնական նպատակները, եւ նաեւ ամուսնու, այս բոլորի վրայ, կարելի է աւելցնել -ինչ որ էրի առաջ եկեղեցիի բեմէն արտայայտուեցաւ- համահայկական մեր մտահոգութիւնները, մեր պարտւմները, որոնց ոչ միայն արխեպիսկոսի հայտութիւնը այս տարբեր գաղափարներուն շուրջ համախորձաբար մնալ, այլ համայն արտասանման հայութիւնը: Որովհետեւ մեմէ կը հաւատամք որ հայ ազգը ունի առաջնութիւն այս աշխարհի վրայ կատարելիք, քրիստոնեական իմաստով, բարոյական իմաստով եւ հայկական ազգային իմաստով, հայկական ազգային կան իմաստով: Այդպիսի ուրախութեամբ պահ մը ապրեցաւ նաեւ Յանապարհիս վրայ, Բարիքի մէջ: Կարծեմ, չեմ սխալիր եթէ ըսեմ որ Արքեպիսկոսի քաղաքի մէջ, որ Բարիքի արտաբաններէն է, ուր շատ հայեր կ'ապրին: Արքեպիսկոսի եկեղեցիին մէջ եւ շուրջը,

փողոցներու մէջ այնքան հաւաքուածներ կային կ'երեւի ինչպէս այսօր ձեր եկեղեցիին շուրջ: Արքեպիսկոսի եկեղեցիին դրան առջեւ նույնպէս քաղաքացիներ գիւ ղիմաւորեց, որ այժմ ձրանալի նախարարներն մէկն է: Պիտի հարցնէ՛ք ինչո՛ւ: Հոն բանալի չ'յաւնցեց ինձի, որովհետեւ ուրիշ առիթով յաւնցեմ էր: Բայց ուրիշ յուզիչ արարողութեան մը հերթաւորեց զիս: Երբ եկեղեցիին մտնէմ սկսեալ մեծ թափոր կազմուեցաւ՝ հոգեւորականներու, հիւրերու եւ ժողովուրդի, այդ ժողովուրդին առջեւ անցած քաղաքացիներ եւ նա միասին Արքեպիսկոսի փողոցներէն գացին միմեք յաւարածի մօտ: Յուշարանը սպիտակ սաւանով մը ծածկուած էր ու տակաւին քաշած չէր: Եւ ահա աւելի, մեր Առաքնորդարանէն առաջուր մէ գիտնալով որ, եւ Բարիքի մէկ քանի ժամ մնալու ժամանակ ունիմ, հրապարակեմ որ իմ ներկայութեամբ քաղաքը կատարուի այդ յաւարածին: Բացուեցաւ արանը եւ երեւաց քաղաքին հրակալ, չորս մեթր բարձրութեամբ հայկական խաչաքար մը: Այդ խաչաքար Ս. Էջմիածնէն մուր ուղարկուած էինք այնտեղ, քանակուած՝ գերդեցիկներն, տաղանդաւոր վարպետներն մէկուր կողմէ, ըն-

դորինակութիւն՝ միջնադարեան խաչաքարներէ: Տակը գերդեցիկ պատանդան մը կատարած էին: Պատանդանին վերայ արձանագրութիւն կար փրանսերէն եւ հայերէն, թէ այդ յաւարածը կը մուրիւրէր 1915ի ցեղասպանութեան նահատակներուն: Ահա աւելի, կը պատկերացնէ՛ք իմ հոգեկան քաղաքարութիւնը եւ յուզումը որ ապրեցայ այդ պահուն, այնտեղ, քաղաքացիներ հայ ժողովուրդի ծոցին: Արքեպիսկոսի քաղաքացիներ ժողովեց ձրանալէսի նշանաւոր մատ մը խօսեցաւ, որուն պատմէնը բերած եմ փրանսերէնով: Կարծեմ առիթը կ'ըլլայ եւ որդէ հատուածներ ձեռք կը կարդամ: Շատ պատասխանատու յայտարարութիւններ ըրաւ յոգուտ հայ ժողովուրդի դատին, դատաւարութիւնով ամուսնու ցեղասպանութիւնը՝ յամեն փրանսական կառավարութեան եւ աւելցուց: «Ձրանմանական կառավարութիւնը այս նախապարտով յառաջ պիտի երթայ հասնելու համար ա՛յն արդիւնքին, որ ամբողջ աշխարհի, զոնէ քաղաքացիները ճշտեմ նոյն դիրքին ու վերաբերմունքին եւ պարտադրեմ որ անձն ալ մանչման ցեղասպանութիւնը: «Անմեք» ըսելով անշուշտ կը հասկնամ թէ ով ըսել կ'ուզեն:

Ահա աւելի այս պարտաւորութիւնն է: Պատանդանին վերայ արձանագրութիւն կար փրանսերէն եւ հայերէն, թէ այդ յաւարածը կը մուրիւրէր 1915ի ցեղասպանութեան նահատակներուն: Ահա աւելի, կը պատկերացնէ՛ք իմ հոգեկան քաղաքարութիւնը եւ յուզումը որ ապրեցայ այդ պահուն, այնտեղ, քաղաքացիներ հայ ժողովուրդի ծոցին: Արքեպիսկոսի քաղաքացիներ ժողովեց ձրանալէսի նշանաւոր մատ մը խօսեցաւ, որուն պատմէնը բերած եմ փրանսերէնով: Կարծեմ առիթը կ'ըլլայ եւ որդէ հատուածներ ձեռք կը կարդամ: Շատ պատասխանատու յայտարարութիւններ ըրաւ յոգուտ հայ ժողովուրդի դատին, դատաւարութիւնով ամուսնու ցեղասպանութիւնը՝ յամեն փրանսական կառավարութեան եւ աւելցուց: «Ձրանմանական կառավարութիւնը այս նախապարտով յառաջ պիտի երթայ հասնելու համար ա՛յն արդիւնքին, որ ամբողջ աշխարհի, զոնէ քաղաքացիները ճշտեմ նոյն դիրքին ու վերաբերմունքին եւ պարտադրեմ որ անձն ալ մանչման ցեղասպանութիւնը: «Անմեք» ըսելով անշուշտ կը հասկնամ թէ ով ըսել կ'ուզեն:

Կեցցէ՛ հայաւեր Արքեպիսկոսի, կեցցէ՛ յայտնաբերող հայ ժողովուրդը:

COLEGIO ARSLANIAN
(INSTITUTO SAN GREGORIO EL ILUMINADOR)
50° ANIVERSARIO
Con el patrocinio de **S.S. VAZKEN I**
SUPREMO PATRIARCA Y CATOLICOS DE TODOS LOS ARMENIOS
VIERNES 18 DE MAYO DE 1984
20:30 HS.
AUDITORIO
NUESTRA SRA. DE LA MISERICORDIA
VIRREY LORETO 2348 CAPITAL

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ
Մեր սիրելի կողակցին, մօր եւ մեծ մօր՝
ԷՌՈՒՅԵՆՆԱ Գ. ՏԷ ՆԱՀԱՊԵՏԵՆԻ
Մահուան առաջին տարեկիցին առթիւ 6 Մայիս կիրակի օրը լաւարդ Ս. Պատարագի տեղի կ'ունենայ Հոգեհանգստեան պարտոս, Ս. Կրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարի մէջ, որուն կը խնդրուի ներկայութիւնը իր յիշատակը յարգող ազգականաց եւ բարեկամներու:

Ամուսինը՝ Յակոբ Նահապետեան, զատակը եւ բունըրը՝ Բարդուղէմէ Գ. տէ Արքեպիսկոսի, զատակները եւ բունըրը՝ Ակնետ Գ. տէ Արքեպիսկոսի ՍԱՐԳՍԻՍԱՅԱՆԻ կը մուրթէ 1000 Փէսօ

RIGAR'S
Camiseta exclusiva

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

CALZADO CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS CALIDAD Y DISEÑO

Calzado Correctivo **Calzado Deportivo**

PLANTILLAS CORRECTORAS **Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies.**

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL
Descuentos desde el **30%** a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

Ortopedia Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

YA SALIO
“Cocina Armenia e Internacional”
Sepa cómo hacer los platos más tradicionales de la Cocina Armenia e Internacional
Ud. puede adquirirlo personalmente en:
CNEL. NICETO VEGA 4779. CAPITAL.
o por carta, enviando este cupón:

SRES. ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN
Cnel. Niceto Vega 4779 (1414) Capital
Solicito a Uds. el envío de 1 (uno), 2 (dos), 3 (tres) ejemplares de
“Cocina Armenia e Internacional”
(tácense lo que no corresponde)

NOMBRE: _____ **LOCALIDAD:** _____
DOMICILIO: _____ **CODIGO:** _____
Adjunto cheque N°: _____ **del Banco:** _____

Enviar cheques a la orden de Asociación Cultural Tekeyan

Valor de la obra \$ a 200
más gastos de envío por \$ a 20 por cada ejemplar

Primeras actividades de S.S. Vazken I

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՈՒՆԵՑԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

S.S. VAZKEN I EN EL CONGRESO

Tal como anticipáramos en nuestra "Edición extra" de la semana pasada, a invitación del Gobierno Nacional, S.S. Vazken I, Catolicós de todos los armenios y Patriarca Supremo, estuvo presente en el Congreso Nacional, en la inauguración de las sesiones ordinarias del Palacio Legislativo.

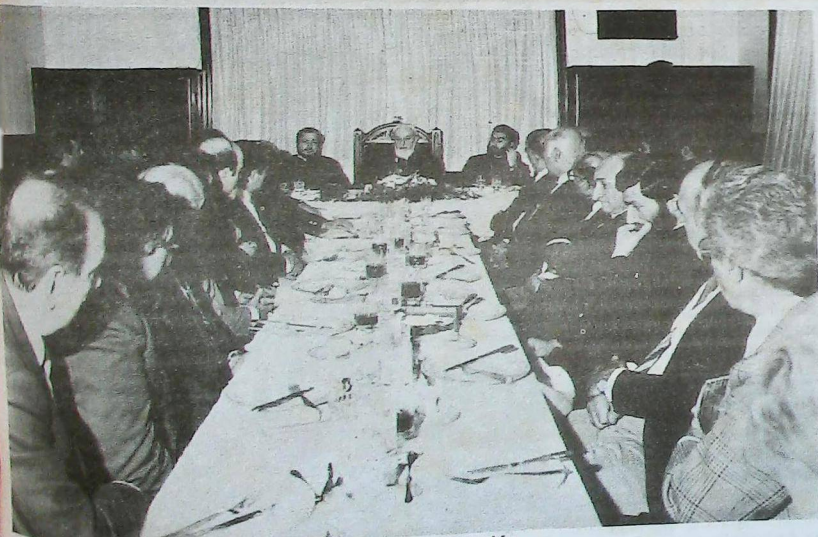
Allí fue recibido por el Dr. Juan Carlos Pugliese, Presidente de la Cámara de Diputados, con quien compartió una amena charla; y también tuvo la oportunidad de entrevistarse con el Nuncio Apostólico, Monseñor Calabrese.

Al término de las palmas del Señor Presidente de la Nación, Dr. Raúl Alfonsín, el Catolicós de todos los armenios, acompañado por S.E. Monseñor Pouniatian, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, miembros de la Comisión

S.S. Vazken I, Catolicós de todos los armenios, con el Nuncio Apostólico, Mons. Calabrese, en el Congreso.

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը պապական պատուիրակ Գեր. Գալապրեսէի հետ:

Durante el almuerzo ofrecido por la Comisión de recepción.

Arzobispado, donde se le ofreció un almuerzo. En el transcurso de la reunión, Su Santidad Vaz-

ken I se mostró muy satisfecho y honrado de haber sido invitado al Congreso, hecho que sin duda, expresó, es uno de los acontecimientos de mayor

verdad para la colectividad armenia de la Argentina.

Por otra parte, presentó a

ԱՐԽԵՆԹԻՆԱՑԻ ԱՋԳ. ԽՈՐՀՐԳԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Ինչպես հաղորդում էր մեր անցեալ շաբաթուրդ բացառիկով, որպէս Պաշտօնական Հիւրը Արխեմիթիայի կառավարութեան, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետը, ներկայ եղաւ Ազգային Խորհուրդի նիստին, Օրէնսդիրներու Պալատան մէջ:

Հոն, ընդունուեցաւ խորհրդարանի նախագահ տղթ. Խուան Գալլոս Բուկիչէնի կողմէ, որուն հետ զրոյց ունեցաւ, ինչպէս նաեւ պատեհութիւնը ունեցաւ տեսակցելու Ս. Պապի ներկայացուցիչ՝ Պալապրեսէ Սրբազանին հետ: Նախագահ տղթ. Ռաուլ Ալֆոնսինի խօսքերէն յետոյ, Ամենայն Հայոց Հայրապետը, Արխեմիթիայի Առաջնորդ Գրիգորիս Եպսկ. Բունիաթեանի ինչպէս նաեւ Ընդունելութեան Ծանօնատուարի անդամներու ընկերակցութեամբ Առաջնորդարան եկաւ, ուր իրենի պատիւ ճաշ տրուեցաւ:

Ճաշին, Վեհափառը իր գոհունակութիւնը յայտնեց Ազգ. Խորհրդարան հրաւիրած ըլլալուն առթիւ. «Երեսուցեմ, որ» ըսաւ «Արխեմիթիայի մայր հասարակութեան համար մեծագոյն նշանակութիւնը ունի»: Ներկայացուց շքախումբին մասնակից Ներսէս Պողոսեան Սրբազան Հայրն ու Անդրիկ Վրդ. Արիստակեսեանը եւ զանոնք խօսելու հրաւիրեց:

ՓԱՍՍԱ ՕԹԷԼԻ ՄԷՋ՝ ՏԵՂԱԿԱՆ ՄԱՍԼԱՑ ԱՍՈՒԽՍ

2 Մայիսի Չորեքշաբթի երեկ Փլասա Օթէլի մէջ տեղի ունեցաւ հանդիպում տեղական մամուլին հետ, ուր Վեհափառ Հայրապետ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա. ասուլիս ունեցաւ:

Ներկայ էին «Լա Բրեսնա», «Լա Նախոն», «Լա Բասոն», «Թիէմար Արխեմիթիս» եւ այլ թերթերու եւ հանդէսներու ներկայացուցիչներ:

Ասուլիսի ընթացքին եղան զանազան հարցումներ եկեղեցական հարցերու եւ աշխարհի պարզած բաղաբական

եւ զինարարի ներկայ կացութեան շուրջ:

«Իմ պատասխանաւ, ըսաւ Վեհափառը, պատասխանելով համաշխարհային զենարարի եւ պատերազմի մը վտանգին շուրջ, պիտի ըլլայ զոտ քրիստոնէական: Ես կ'աղօթեմ որ Աստուած առաջնորդ հանդիսանայ մարդկային այս խտնաշփոթ կացութեան եւ ցոյց տայ ժողովուրդներու միջեւ համագործակցութեան եւ խաղաղութեան ճանապարհը»:

Յայտնեց նաեւ թէ այդ գործին համար կ'աշխատի Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութիւնը, մինչ այդ յիշեց 1915 թուականի մեծ եղեռնը, ուր «Հայ ժողովուրդը, ըսաւ պատմութեանը ընթացքին շատ տուած եւ պատերազմներու հետեւանքով, մանաւանդ քառերորդ դարու սկիզբին, որ իրեն արծաւ եւ մէկուկէ միլիոն անմեղ մարդոց կորուստը»:

«Հայ եկեղեցին», պատասխանեց Վեհափառը եղած հարցումի մը «տիրեցերական է եւ մաս կը կազմէ քրիստոնէութեան: Միշտ ունեցած է յարգանք բոլոր քրիստոնէայ եկեղեցիներու հանդէպ: Իր յարաբերութիւնները ընդարձակած է Էքումենիկ ժողովներու, ի մասնաւորի վերջին 40 տարիներու ընթացքին: Ան անգամ է Համաշխարհային եկեղեցիներու Նորոգողին, իր հիմնադրութեան թուականէն ըսկըսած»:

1970ին Վատիկան տուած այցելութեան անդադառնալով յայտնեց թէ ինք չորս օր հիւրը եղած է Երջանկայիշատակ Բապո Վեցերորդ Պապին, որուն ընթացքին երջանկի պահէր ապրած է Գահնապետին հետ, որուն հանդէպ ցարդ հիացումով համակրած է:

«Կը կարծեմ թէ» ըսաւ, «Կաթողիկէ եկեղեցւոյ մեծագոյն Պապերն մին հանդիսացած է»:

Հայաստանի ժողովուրդին հաւատքին մասին եղած հարցումի մը պատասխանելով ըսաւ. «Հաստատեցաւ մեծ թիւ մը կը կազմեն անհատներուն հետ բաղդատած: Հայ եկեղեցին բացարձակ ազատութիւն կը վայելէ հայրենի հողի վրայ եւ բաղաբական իշխանութիւններու մօտ»:

Ապա աւելցուց. «Քայ ժողովուրդի եւ հայ եկեղեցիի միջեւ մտերմ կապ մը կայ, հայ եկեղեցին բացարձակ ազատութիւն կը վայելէ հայրենի հողի վրայ եւ բաղաբական իշխանութիւններու մօտ»:

Ծար. Դրդ. Էջ.

Dr. Luis Vertanessian

ESCRIBANO

Registro Notarial N° 39

Tucumán 1455 7° "F"
Buenos Aires

T.E.: 45-2649
49-6152

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7°
Tel. 40-6809/7112/49-7049

CERRAJERIA Y
PLOMERIA

"ROMERO"

Reparación y venta de
toda clase de
cerraduras y
plomaría en general

Larrea 722

Primeras actividades de S.S. Vazken I

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՌԻՆԵՑԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

Durante la conferencia de prensa en el "Plaza Hotel".

«Բլասա» պանդոկին մէջ մամուլի ասուլիսի ընթացքին:

S.E. Monseñor Nersés Bozabalian, Canciller de la Santa Sede, y al R.P. Ashoghik Aristakessian, a quien le pidió que dijera unas palabras a los presentes.

Conferencia de Prensa

El miércoles 2 de mayo p.pdo., en los salones del Plaza Hotel, S.S. Vazken I dio una conferencia de prensa, a la que asistieron representantes de medios periodísticos argentinos y de la prensa escrita y oral de la colectividad.

Luego de las palabras iniciales, a cargo del SR. Rubén Mozian, quien ofició de traductor, S.S. Vazken I agradeció la deferencia de los periodistas y manifestó sentirse complacido por haber tenido el honor de encontrarse en el Congreso Nacional.

A continuación comenzaron las preguntas de los periodistas, que trataron, especialmente, sobre el armamentismo mundial, las diferencias entre la Iglesia Apostólica Armenia y la

Iglesia Católica Romana, la situación actual de la Iglesia en Armenia y en la diáspora, el número total de feligreses, la participación de la Iglesia Armenia en el Movimiento Ecueménico y otros aspectos.

S.S. Vazken I respondió a la requisitoria periodística con precisión y hasta con cierto humor, si la situación lo permitía. Con respecto a las relaciones de la Iglesia Apostólica Armenia con la Católica Romana, el Catolicós y Supremo Patriarca de todos los armenios, recordó especialmente su visita al Vaticano, en 1970, ocasión en que tuvo la oportunidad de conocer personalmente al Papa Paulo VI, cuya obra y pensamiento admiraba. Expresó que en su opinión, el Papa Paulo VI ha sido uno de los grandes de la Iglesia Católica Romana.

Respecto de los temas relativos a la Iglesia Armenia, enfatizó que la Iglesia Apostólica Armenia, desde su fundación, ha sido la Iglesia Nacional de los armenios, por lo que en ningún momento de su historia ha estado unida a otras corrientes religiosas. En tal sentido, recordó la

"Epopéya de Vartanantz", la gloriosa gesta librada por el pueblo armenio en el 451, para defender el Cristianismo, ante la invasión persa.

Además, rememoró el genocidio de 1915, y destacó que si no hubiera existido ese luctuoso episodio de la vida nacional armenia, actualmente el número de armenios en el mundo, en lugar de 7.000.000 sería, al menos de 12.000.000.

Humano observador y pacifista por excelencia, S.S. Vazken I dejó un mensaje de paz y amor entre los presentes, que al término de sus palabras tuvieron, además, la gracia de recibir sus bendiciones, no sólo para los medios periodísticos que representan sino también, a través de ellos, para todos los habitantes de nuestro país.

Tras del egreso de S.S. Vazken I de la sala, los presentes fueron agasajados con un refrigerio.

"Si no hubiera existido el genocidio de 1915, hoy el número de armenios en el mundo sería de 12.000.000"

dijo S.S. Vazken I

Ապա անցցուց. «Հայ ծղոթորդի եւ հայ եկեղեցիի միջեւ մտերիմ կապ մը կ'ա, հաստատի տեսանկյունէ դիտած, որ կրօնական լուրջ ճակատամարտէն աւելի կ'անցնէ: Որովհետեւ 3000 տարուան անցեալ ունեցող հայրաքիմը մօտ 2000 տարուան քրիստոնէական մշակոյթով ապրած է: Հայ եկեղեցին, անկախ եւ ազգային եկեղեցի է, որքան:»

Որքան հայեր կան հարցումին պատասխանեց թէ մօտ եօթը միլիոն բովանդակ աշխարհի վրայ, որոնց երեքը Մայր Հայրենիքի, մէկուկէսը Խորհրդային Միութեան տարածքին իսկ մնացեալ աշխարհի չորս ծագերուն: Եթէ 1915-ի հոտորած չլըկար, հայերը պիտի լըլային 12 միլիոն բովանդակ, մօտաւորապէս:

Թարգմանութեան պաշտօնը յանձնուած էր Ռուբէն Մոզիանին: Ան հաղորդեց առաջին խօսքերը. շնորհակալութիւն բոլոր ներկայ լրագրող հասարակութեան, ինչպէս նաեւ երախտագիտութեան եւ շնորհակալութեան Արիստիքիանեան Հիւրասէր Ժողովուրդին եւ կառավարութեան:

DR. ARTURO BALASSANIAN

Escritano

Florida 716 - 2º P. of. "K" Tel: 392-2768/3065

Lunes a Viernes de 10.00 a 18.30 HS.

CIRUGIA GENERAL

DR. NICOLAS HERMES

Jefe Emérito del Hosp. Fernández

Pueyrredón 854 3º B
Solicitar hora: 783 - 0711

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

TORNEO ABIERTO DE FUTBOL DE SALON
A LLEVARSE A CABO EN EL GIMNASIO DEL COMPLEJO
ALEX MANOOGIAN

COMIENZO DEL TORNEO - 9 - 6 - 84 - CIERRE DE INSCRIPCION - 31 - 5 - 84
INFORMES E INSCRIPCION: Martes y Jueves de 19 a 23 hs.
Sábados de 17 a 19.30 hs.

ACEVEDO 1322

COMISION DE DEPORTES
D.T.O. FUTBOL DE SALON

Primeras actividades de S.S. Vazken I

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՈՒՆԵՑԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

2 DE MAYO: Con los alumnos del Colegio Arzruni.

Մայիս - Արծրունի վարժարանի աշակերտության հետ:

Foto: Agop Tucmanian

3 DE MAYO. Con la Comisión Directiva y de Damas de la Escuela Armenia de Vicente López.

3 Մայիս - Վիսենթե Լորէսի Ազգ. վարժարանի տիկնանց յանձնախումբի հետ:

Foto: Agop Tucmanian

3 DE MAYO. Como en casos anteriores, S.S. Vazken I deja un presente en la Escuela Armenia de Vicente López.

Քաղաքի ուղիղ առիթներով՝ Վեհափառը Վիսենթե Լորէսի ազգային վարժարանին նուէր կուտայ:

Foto: Agop Tucmanian

3 DE MAYO. A la salida de la Escuela Armenia de Vicente López.

3 DE MAYO. Colegio Mekhitarista. Habla el R.P. Jorge Balian para dar la bienvenida a S.S. Vazken I.

3 Մայիս - Մխիթարեան վարժարան, Գերլդ. Հ. Գէորգ Պալեան Վեհափառ Հայ-բազմաթիւ բարի գալստեան խօսք կ'ուղղէ:

Foto: Agop Tucmanian

3 DE MAYO. En el Colegio Mekhitarista.

Մխիթարեան վարժարանին մէջ:

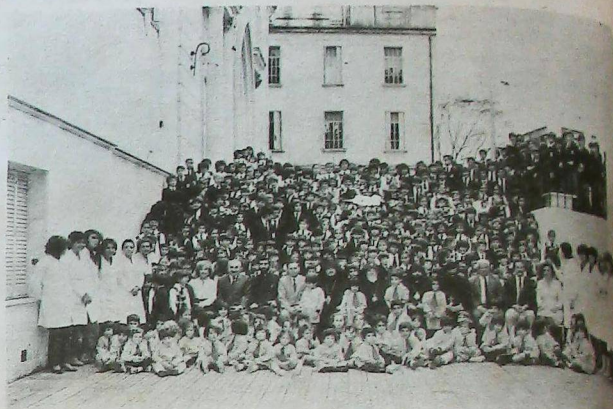
Primeras actividades de S.S. Vazken I

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՌԻՆԵՑԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

3 DE MAYO. Colegio Mekhitarista. El Sr. Rubén Horigian, presidente de la Comisión de Padres, entrega un presente a Su Santidad.

3 Մայիս. Մխիթարեան վարժարան: Մողղաց Միութեան ատենապետ Ռուբէն Հորիգիան յուշանուէր կը յանձնէ Վեհափառին:

4 DE MAYO. Con el alumnado, personal directivo y docente del Instituto San Gregorio El Iluminador.

4 Մայիս. Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Կրթ. Հաստատութեան վարչութեան ուսուցիչներուն եւ աշակերտներուն հետ:

A
s
o
c
i
a
c
i
o
n
C
u
l
t
u
r
a
l
T
e
k
e
y
a
n

Catolicós Vazken I

Padre Espiritual de todos los Armenios

Con motivo de la tercera visita de Su Santidad Vazken I, Catolicós de todos los armenios y Patriarca Supremo a nuestro país, la Asociación Cultural Tekeyan publicó un librito titulado "Catolicós Vazken I, Padre Espiritual de todos los armenios".

Traducido por Diana Dergarabetian, el libro abarca la vida de S.S. Vazken I, desde su nacimiento y primera educación, en Bucarest, hasta sus últimas visitas pastorales e intervenciones en Concilios y Encuentros Euménicos.

Contiene, además, mu-

chos de sus pensamientos respecto de la Iglesia y de su rol en la sociedad contemporánea, y fotografías relativas a las actividades, desarrolladas en su carácter de jefe espiritual de todos los armenios, en el transcurso de los últimos veintinueve años.

Algunos de estos capítulos ya fueron anticipados por esta Redacción, en las páginas de SARDARABAD.

La obra puede ser solicitada sin cargo en la sede de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN, Cnel. Niceto Vega 4779, Capital.

5 DE MAYO. En el Hogar de Ancianos "Onnik Bodourian".

5 Մայիս. Հ.Օ.Մ.-ի տիկնանցի կազմակերպուած ճաշի միջոցին:

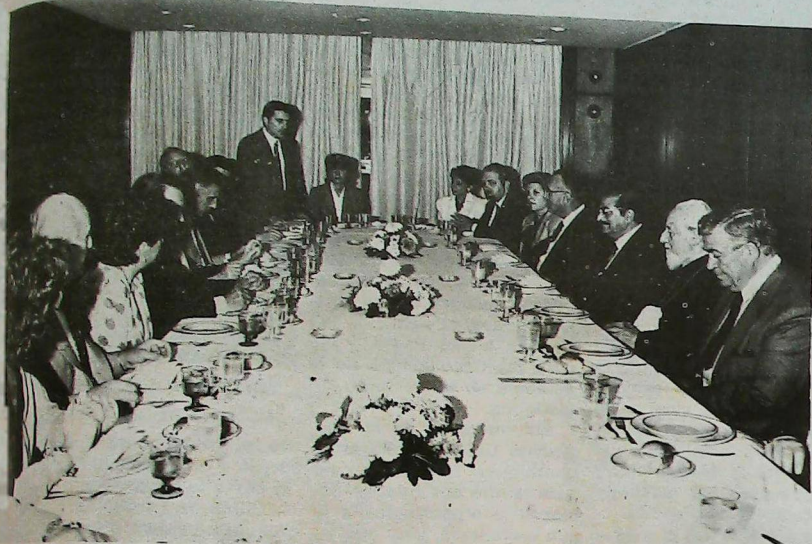

5 DE MAYO. Durante el almuerzo ofrecido por las damas de H.O.M.

5 Մայիս. Հանդստեան տան մէջ:

La Asociación Cultural Tekeyan rindió un emotivo homenaje a Vahram Mavian

ԹԷԿԵՅԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ ՅԻՇԱՏԱԿԸ ՈԳԵԿՈՉԵՑ ԳՐԱԳԷՏ ՈՒ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ ՎԱՀՐԱՄ ՄԱՎԵԱՆԻՆ

Ante el banquete ofrecido por la Asociación Cultural Tekeyan a S.S. Vazken I, habla el Sr. Mihran Sarafian.

Հիշեցնելով Մշակութային Միության կողմից ի պատիվ Վահագանի տրուած ճաշկերույթ: Կը խորհրդանշեն:

FOTOS: MARTIN KESKISKIAN

Banquete

El viernes 4 de mayo ppdo., la Asociación Cultural Tekeyan brindó un banquete íntimo a S.S. Vazken I, Católicos de todos los armenios y Patriarca Supremo, en el salón "Consular" del Buenos Aires Bauen hotel. Participaron del mismo miembros del Consejo Directivo de la institución y allegados a su quehacer.

La cena comenzó con las bendiciones de S.S. Vazken I y un brindis por los gratos momentos que se están viviendo, desde su llegada a nuestro país. A continuación, para dar la bienvenida a S.S. Vazken I, en nombre de la A-

sociación Cultural Tekeyan, habló el Sr. Mihran Sarafian.

En el transcurso de la cena también hicieron uso de la palabra los Sres. José Youssefian y Jorge Sarafian.

Por último, habló S.S. Vazken I, quien expresó su satisfacción por la actividad que desarrolla la Asociación Cultural Tekeyan, no sólo en Buenos Aires, sino también en todas las filiales del mundo, tarea altamente significativa para la difusión de la milenaria cultura armenia.

A continuación, S.S. Vazken I, acompañado por su comitiva, participó del acto de homenaje al poeta y escritor armenio Vahram Mavian.

Ճաշկերույթ

4 Մայիսի Ուրբաթ գիշեր քաղաքի «Պատու» պանդոկին մէջ յատուկ ընթրիք տրուեցաւ ի պատիւ Վեհագան չոր եւ իրեն ընկերացող շքախումբին, կազմակերպութեամբը՝ Թէքեան Մշակութային Միութեան, որուն ներկայ գտնուեցան Թէքեան Մշակութային Միութեան վարչութիւնը, անդամներ, ինչպէս նաեւ Հ.Բ.Ը.Միութեան ատենապետն ու վարչականներ: Ընթրիքը անցաւ խիստ մտերիմ մթնոլորտի մը մէջ:

Վեհագան չոր սեղանի օրհնութեամբ սկսած ընթրիքին, բաժակ բարձրացուցին ներկաները եւ Վեհագան Հայրը իր գոհունակութիւնը յայտարարեց:

Շաբ. 11րդ. էջ

Vicepresidente de la Nación

Buenos Aires, mayo 5 de 1984.

Señor Presidente de la Unión Escritores de la República Armenia
D. Vartkes Bedrossian

Señor Presidente de la Asociación Cultural Tekeyan
D. Vartan Shahinian

De mi mayor consideración:

Me es grato dirigirme a ustedes en respuesta a su gentil invitación a asistir a una velada literaria en homenaje al poeta escritor Vahram Mavian.

Lamento que compromisos anteriormente contraídos me permitan concurrir, sin embargo les hago llegar mi adhesión a dicho acto mi reconocimiento por sus conceptos que alientan la gestión gubernamental que desarrollo.

Reciban ustedes, y la comunidad Armenia las seguridades de mi particular estima.

Victor H. Martínez

Carta enviada por el Sr. Vicepresidente de la Nación, Dr. Victor Martínez, a la Asociación Cult. Tekeyan.

Հանրապետութեան Փոխ-Նախագահ տորթ. Վեհեր Մարթի-նէսին նամակը, բանաստեղծ Վ. Մավեանի յուշանշխարհին առթիւ:

Habla el presidente de la U.G.A.B., Sr. José Youssefian. De izq. a der.: Sr. Nahabet Nahabetian, director de SARDARABAD, S.S. Vazken I, y S.E. Mons. Nersés Bozabalian.

Bienvenido
S.S. Vazken II

Balassanian Hnos.

Dr. Pedro
Balassanian y Sra.

Rafael Balassanian
y Sra.

Alberto Balian y Sra.

Bakirgian y Cía.

Barkev Dergarabetian
y Sra.

Zohrab Dergarabetian
y Sra.

José y Daniel
Djeredjian

Haig Emirian y Sra.

Ekerciyian S.A.

Antranig Ekshian
y Sra.

Dicran Esaian

Vartivar Horigian
e hijos

Vahan Kalfayan
y Sra.

Asoc. Cult. Tekeyan

ARMENIG

Emotivo homenaje de la Asociación ԹԷԿԵՅԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Con los auspicios de S.S. Vazken I, y presidido por el presidente de la Unión de Escritores de Armenia, Sr. Vartkes Bedrossian, la **Asociación Cultural Tekeyan** realizó un acto de homenaje al poeta y escritor Vahram Mavlian, en los salones del Buenos Aires Bauen Hotel.

Asistieron a la cita representantes de distintas instituciones de la colectividad, de la prensa oral y escrita invitados especiales y una numerosa concurrencia, que una vez más tuvo la oportunidad de escuchar las palabras del Sr. Vartkes Bedrossian.

Cabe destacar que, el Vicepresidente de la Nación, Dr. Victor Martínez envió una carta de adhesión y, además, se recibieron telegramas del Dr. Facundo Suárez, presidente del Concejo Deliberante de esta Capital, y del Dr. Solari Yrigoyen, embajador especial de nuestro país.

El acto, que contó con la locución de la Srta. Fabiana Kapelian, comenzó con las palabras del Sr. Mihran Sarafian, quien expresó: "En 1947, en Beirut, se fundó la Asociación Cultural Tekeyan, cuyos fines son servir a la cultura y a la educación armenia, sin condicionar su amor hacia la Madre Patria y respetando las máximas jerarquías de la Iglesia Apostólica Armenia, en la persona del Catolicós de Etchmiadzin.

En 1960, se fundó la filial Buenos Aires de la mencionada Asociación, a la que le cabe un importante papel en la vida de nuestra comunidad.

Hoy, nos hemos reunido aquí para recordar a uno de los hijos agradados de la armenidad, escritor y poeta,

dirigente nacional, "cantor de las heridas de la diáspora armenia" Vahram Mavlian, con motivo del primer aniversario de su fallecimiento. Y no sólo recordamos a Mavlian intelectual, sino a Mavlian hombre; a ese hombre cuyo corazón sufrió y se regocijó con las vicisitudes de su pueblo; a ese ejemplar docente que a través de las aulas del Instituto Melkonian de Chipre, perteneciente a la gran organización nacional, la Unión General Armenia de Beneficencia- preparó generaciones; ese sano patriota que a través de su misión en la sección Armenia de la Fundación Gulbenkian- llegó a las necesidades de nuestra Madre Iglesia Apostólica Armenia, llegó a la Madre Patria, y llegó a las necesidades de la diáspora en forma total, sin distinciones.

Era miembro de la Asociación Cultural Tekeyan, y como buen 'tekeianagán' no sólo brindó sus buenos oficios a la organización a la que pertenecía, sino que incluso llegó a aquellos sectores con los cuales no compartía punto de vistas referentes a la política religiosa-nacional.

Y hoy, en esta sala, y para honrar su memoria, está él mismo en persona, el Patriarca Universal de los armenios, S.S. Vazken I, que gustoso aceptó auspiciar esta velada literaria. Por su par-

Vista parcial de los presentes en el

Մամուլի տեսարանը հանդիսի ներքին

te, el gobierno de Armenia envió a su representante en la persona del presidente de la Unión de Escritores, Vartkes Bedrossian, a los efectos de presidir este acto, y cuyas palabras esperamos con sumo interés.

Antes de finalizar, debemos expresar que gracias a nuestra gestión, se ha establecido un puente entre la Unión de Escritores de Armenia y la Sociedad Argentina de Escritores; y que debido a ella, en un futuro próximo, se editará en Armenia una

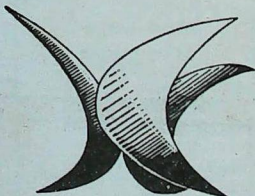

Habla S.S. Vazken I

Կը խօսի Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա.բ.

Sr. Mihran Sarafian
Միհրան ՍարաֆեանSr. Daniel Youssefian
Դանիէլ ԻուսէֆեանSr. Krikor Nourian
Գրիգոր ՆուրեանSrta. Malviné Krakorian
Մալվինէ Գրաքիրեան

ADHESION DEL

BANCO ALMAFUERTE
Cooperativo Limitado

A LA V

MONTEAGUDO 64

Cultural Tekeyan a Vahram Mavian

ԳԻՉ ՈՒԿԵԿՈՉՈՒՄԸ ՎԱՀՐԱՄ ՄԱՎԵԱՆԻՆ

Asoc. Cult. Tekeyan

ARMENIG

րուն կողմէ: Աշխատանք որ խօսանկ կը հանդիսանար Ժա-
հագրամանակներու հայկա-
կան մշակոյթին տարածման
կը ծառայէ:

Խօսքին աւարտին Վեհա-
փառն ու շքախումբը ներկայ
գտնուեցան Վահրամ Մավ-
եանի համար ձեռնարկուած
յուշահանդէսին եւ լսելու՝ Հա-
յաստանի Գրողներու Միու-
թեան նախագահը Վարդգէս
Պետրոսեանը:

Հովանաւորութեամբը
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա.ի եւ
նախագահութեամբը Հայաս-
տանի Գրողներու Միութեան
նախագահ Վարդգէս Պետրոս-
եանի, Թէքեան Մշակութա-
յին Միութիւնը կազմակերպեց
յուշ երեկոյ, վաղահասօրէն
մահացած գրականագէտ-քա-
նաստեղծ Վահրամ Մավեանի
մասին Պուէնոս Այրէսի «Պա-
ռուէն» պանդոկի հանդիսու-
թեանց սրահին մէջ:

Հանդիսութեան ներկայ
գտնուեցան գաղութիս գանա-
զան հաստատութիւններէն
ներկայացուցիչներ, մասնա-
ւոր հրաւիրեալներ եւ ստուա-
րաբիւ հասարակութիւն, ո-
րոնք անգամ մը եւս առիթը
ունեցան լսելու Վարդգէս
Պետրոսեանը: Այս առիթ-
ով, հանրապետութեան փոխ-նա-
խագահ տոքթ. Վիկթոր Մար-
թինէս մասնակցութեան նա-
մակ ուղարկեց, իսկ հեռա-
գիրներ ստացուեցան Քաղա-
քապետական Խորհուրդի նա-
խագահ տոքթ. Զաֆուստո
Սուարէսէն, երկրիս դեսպան
տոքթ. Սոլարի Իրիկոմէնէն:

Ժամօրութիւնները:

«1947ին Պէյրութի մէջ հիմ-
նուեցաւ Թէքեան Մշակու-
թային Միութիւնը, որուն նը-
պատակն էր ծառայել հայկա-
կան մշակոյթին եւ դաստիա-
րակութեան, անակարկ սեր
պահելով դէպի իր Մայր Հայ-
րենիքն ու յարգելով Հայց. Ա-
ռաքելական Եկեղեցւոյ գերա-
զոյցն պետք էջմիածնայ Ամե-
նայն Հայոց Կաթողիկոսը:

Պուէնոս Այրէսի մասնա-
միւրը հիմնուեցաւ 1960ին, ո-
րուն կը վիճակի անվիճելի
մասնակցութիւն գաղութա-
հայ կեանքի մէջ: Այսօր, հոս
խմբուած են յիշելու ազգին
երախտաշատ գաւակներէն մե-
կը՝ Վահրամ Մավեանը, քու-
նաստեղծ-գրագէտ եւ հասա-
րակական գործիչը, որ հան-
դիսացաւ «Հայ Սփիւռքի վեր-
բերուն երգիչը»:

Իր մանուան տարեկիցին ոչ
միայն կը յիշենք Մավեան մը-
տաւորականը, այլ նաեւ Մավ-
եան մարդը: Այն մարդը, ո-
րուն սիրող տազնապեցաւ եւ
հրճուեցաւ անոնց ապրումնե-
րով: Կիպրոսի Մելգոնեան
Հաստատութեան այս օրինա-
կելի ուսուցիչը, սերունդներ
պատրաստեց: Այս առիթը հայ-
րենասէրը, որ Կիւպէնէն
Հիմնարկի միջոցաւ, հասաւ
Հայց. Առաքել. Եկեղեցւոյ
կարիքներուն, հասաւ սփիւռ-
քի տարածքի կարիքներուն,
առանց խորութեան:

Շր. Vartkes Bedrossian saluda a S.S. Vazken I.

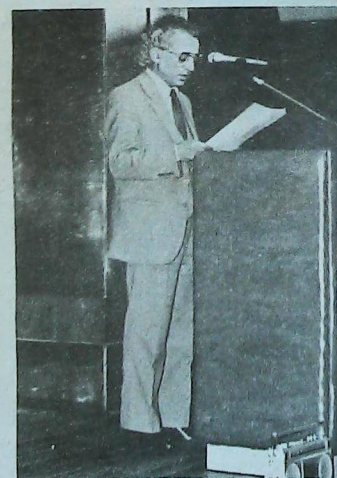
Շաբ. 12րդ. էջ.

Srta. Aldé Romano
Այտն. Ռոմանո

Sr. Vahan Kalfayan
Վահան Գալֆայան

Sr. Vartkes Bedrossian
Վարդգէս Պետրոսեան

Felisa Kuyumdjian
Ֆելիսա Կույումճեան

DE SU SANTIDAD VAZKEN I A LA ARGENTINA

AV. DE MAYO 600

ESQUINA PERU

Emotivo homenaje a Vahram Mavian

ՅՈՒՋԻՉ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ ՎԱՀՐԱՄ ՄԱՎԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

antología de poetas argentinos en idioma armenio y en Buenos Aires, se editarán, en idioma castellano, nuevas obras de autores armenios.

Debemos expresar nuestro filial agradecimiento al Catolicos de todos los armenios, que tuvo la bondad de aceptar nuestra invitación de auspiciar esta velada. Además, debemos agradecer al Sr. Vartkes Bedrossian el acto de presidir esta reunión y de elevar, con su presencia, el nivel cultural de nuestra comunidad.

A continuación, habló el Sr. Daniel Youssefian, para referirse a "**Mavian, hombre**". El Sr. Youssefian recordó la orfandad del escritor, que dejó hondas huellas en su personalidad y se manifestó en su literatura. Resaltó su capacidad docente y educadora que se puso de manifiesto no sólo a través de su actividad en el Instituto Melkonian, donde fue muy querido y respetado, sino también a través de la Fundación Calouste Gulbenkian, donde ocupó un importante cargo.

Entre otras cosas, expresó, refiriéndose a su perso-

Habla el Sr. Vartkes Bedrossian.

Մասնակի տեսարան՝ ներկաներէն՝, կը խօսի Վարդգէս Պետրոսեան:

nalidad: "Sólo los que estuvieron muy cerca de Vahram Mavian supieron de sus días tristes. Pero, a pesar de ellos, aun a quienes no creían en él, Mavian les respondía amablemente y con una sonrisa.

Era un hombre de pensamiento recto y sincero, de cuya vista no escapaba nada, a pesar de vivir en la lejána Lisboa. Vivía con la diáspora y se preocupaba e interiorizaba de sus cuestiones”.

Luego, para resaltar el amor del poeta por la Madre Patria, el Sr. Youssefian expresó: "Vahram Mavian era un verdadero patriota, para quien la única realidad inalterable era Armenia".

Por último, haciendo uso de una formidable metáfora para resaltar la personalidad del desaparecido escritor, dijo: "Vahram Mavian era el embajador sin cargo de la

Madre Patria; era la grulla de las buenas nuevas..."

Acto seguido, para presentar a “**Mavian poeta**”, el Sr. Krikor Nourian, con honda emoción, recitó en idioma armenio la poesía “**Madre Patria**” del escritor, y, por su parte, la Srta. Malvina Krikorian del Uruguay, también con gran emoción, recitó “**Vaya, amigo**” y “**Oración**”, mientras el Sr. Antonio de Raco ejecutaba canciones de Saiat Nová.

Posteriormente, para mostrar a "**Mavian escritor**", el Sr. Vahan Kalfayan leyó algunos fragmentos de su prosa, en la que se advierte una notable calidad de estilo.

A continuación, la destacada escritora Felisa Kuyumdjian, de notoria actuación en los medios culturales argentinos y armenios,

Անդամ էր Թեֆեան Մշակութային Միութեան, եւ որպէս լաւ Թեֆեանական, ոչ միայն նպաստեց իր պատկանած միութեան, այլ նաեւ անոնց որոնք սկզբունքով իրեն տարակարծիք էին, կրօնական թէ ֆառաֆական առունով:

Եւ այսօր, այս արահին մէջ, պատուիր համար անոր յիշատակը, անմահը ներկայ է Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Ն.Ս. Վազգէն Ա.-ը որ սիրով ընդառնեց եղևանադիր յուշատունը: Բաց ասորի, Հայաստանի կաթողիկոսօրինը այս առթիւ ուղղարկեց Հայաստանի Գրողներու Միութեան նախագահ Կարգեալ Պետրոսեանը, որպէսզի նախագահէ, եւ որուն խօսքերուն իր ըստսանքով հետադարձութեամբ:

Վերջացնելի առաջ, կ'արժե
 յիշել թե մեր դիմումին վրայ,
 կամուրջ նետուեցաւ Հայաս-
 տանի Գրողներու Միութեան
 եւ Արխիւներին յիշատակներու
 լնկերութեան միջեւ, որով,

այսուհետեւ, Հայաստանի մէջ
պիտի հայերէն հրատարակուի
արխիւնթիմացի բանաստեղծու-
ներու ստեղծագործութիւննե-
րէն հաւաքածու մը, ու ֆու-
խադարձաբար սպաներէն
Հայաստանի բանաստեղծու-
րու ստեղծագործութիւննե-
րէն:

Ապա խօսեցաւ Թէէեանի
Դանիէլ Եօսէֆեան «Մական
Մարդը» միւթին շուրջ, (Դ.
Եօսէֆեանի եւ Վ. Պետրոս-
եանի ուղերձները՝ այս քիւն-
էջերուն մէջ։) Համապարփա-
կօրէն վերլուծելով Մական
Մարդը։

Նղան արտասանութիւններ
վաղամեռ քանաստեղծէն
Այս առթիւ Գրիգոր Նուբեան
խոր զգացումով արտասան
«Հայրենակամ»ը, Ուրուկու
յէն Մալվինէ Գրագիրեանը
յուզումով «Գնա՛ Ընկեր»ը
«Աղօթք»ը:

Աւելի վերջ, ցոյց տալու համար գրագէտ Մովսէսնը վստահան Գալփաեան խոր ըմբռնութեամբ եւ հաղորդակցութեամբ հատումներ կադրաց անոր արձակէն, ուր յայտնուէր ոճի անհատականութիւն:

Շարունակաբար, հանրա-
ծանոթ գրագիտուհի Ֆելի-
Գույոյմեհան, որ ծանոթ
մաքի է՝ տեղական եւ էլ հա-

Շաբ. 18րդ. է

Sr. Antonio de Raco
Անդրեոս ԿԷ Ռաքո

¡Bienvenido
S.S. Vazken II!

Kicotex S.A.

Koruk Hnos.

Carlos Kuchikian
y Sra.

Dr. Bautista
Kuyumdjian y Sra.

Lutufian Hnos.

Garbis Malkassian
y Sra.

Merceril S.A.

N.N.

Nahabet Nahabetian
e hijo

Sarafian Hnos.

Haig Shahinian
y Sra.

Vartán Shahinian
y Sra.

Textil SER S.R.L.

Vaneskeheian S.A.

Daniel Vaneskeheian
y Sra.

Jorge Yacoubian
y Sra.

Eduardo Yernazian
y Sra.

Juan Yernazian
y Sra.

Daniel Youssefian
e Hijos

Emotivo homenaje a Vahram Mavian

ՅՈՒԶԻՉ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ ՎԱՀՐԱՄ ՄԱՎԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ծար. 12րդ. էջեր.

կապան գրական շրջանակներում իր բերած մասնակցությունով, սպաններն արտայայտեցավ Վահրամ Մավեանի մասին: (Կարդալ իր ուղեբորձ այս բիւի էջերում մէջ:)

Արտասանութիւններում բնամանչալով կ'ընկերանար Անթրոնիս տէ Ռաֆօ, Սայապ-նոյալի երաժշտութեամբ: Իսկ Ախտէ Ռամանո արուեստագիտութիւն արտասանեց ըսպաններն Վահրամ Մավեանին: «Կանչէ կուգամք որմէ յետոյ խօսեցաւ Վարդգէս Պետրոսեան եւ փակման խօսքը կատարեց Վեհապառ Հայրապետը:

ԿԸ ԽՕՍԻ

ԴԱՆԻԷԼ ԵՈՒՄԵԴՅԱՆԸ

Եղաւ մանկութիւն չունե-

ցող տղոցմէ, բայց գրկանմն ու տատապանմէ չկրցան ընդունիլ զինքն:

Որք անցուց մանկական տարիները եւ անոր կոտորացող ցար եւ ընդկզուր, իր մէջ ապրեցաւ միմիայն մահը:

Մանկական եւ պատանեկան գրկանմները ամէն օր իր հետն էին, սակայն ան երբեք իր ցաւը յայտնի չէր ընել, ու մի միայն կ'ապրէր գանձմէ, իր առանձնութեան մէջ:

Կղարած տեղ մը կար Վահրամ Մավեանին մերթը, եւ այդ տեղին բանալին ոչ ոք ունէր:

1954-ին Վահրամ Մավեան սկսած էր տկարանալ եւ մի-հարմալ: Լրջօրէն հիւանդացած էր:

Բժշկապետը ըսած էր «ընդհարաւ կ'երակուրենք զՅուզէ ի ռուս» եւ Մավեան կտտակելով ըսած էր «Հարու-

տի Հիւանդութիւն է եղոր, նա- ինքն որքան կը դիմանանք»:

Այս հիւանդութիւնը յուսահատած էր զինքն, սակայն համբերութեամբ ու տմայան աշխատանքով հասաւ ապակով ախի, ուսումը շարունակեց եւ դարձաւ «մարդ» չակերտի մէջ:

Հասաւ մայնամանի դիրքի մը Գալուստ Կիւպեանեան Հիմնարկութեան մէջ:

Յագնեցաւ եւ տառապեցաւ իր ազգին մէջ:

Երուսաղէմի վանքի համեստ եւ արբուն տղան չգրա-նանց իր անցեալին ու ար-

տանքերուն երբ դիրքի տիրա-ցաւ եւ առով հպարտ եղաւ ամէն տեղ:

Մավեան սիրտ ունեցող եւ

նուիրած ուսուցիչ մը եղաւ:

Մեղցոնեան Կրթական Հաս-

տատութեան աշակերտութեան

հոգին էր, սիրտած բոլորէն:

Իսկ կեանքը միշտ չէր որ

բարեացակաւ եղաւ իրեն հանդէպ: Միայն իրեն շատ մօտիկ եղողները գիտնէին, թէ ինչ օրեր անցուց ամէն:

Սակայն իր մեղ օրերում զինքն ընդացողներում պատասխանած էր ազնիւ արար-մանով, ժպիտով եւ կեանք ըստեղծող խնդրով:

Ուղղամիտ եւ արդար մարդ մըն էր Վահրամ Մավեանը, որու աչքէն քան չէր փախեր, հակառակ ամար որ հետադարձ կ'ըզգնէր մէջ կը ընկերէ:

Ան կ'ապրէր սփիւտի հետ-կը հետաքրքրուէր եւ կը տեղե-կանար ամէն հարցերու մա-

սին:

Բայց ընդհանրապէս կը տառապէր սփիւտի ման: Բա-գում բարեկամներ ունէր, ամէն շրջանակներում մէջ ալ: Բայց բարեկամներու առա-տուքիւնը ընաւ չէր ընտանեկն որ զիջումներ ընէր ազգային կեանքական հարցերու մէջ,

Palabras de la escritora Felisa Kuyumdjian

Bajo los cielos de Jerusalén abrió sus ojos Vahram Mavian. Abrió sus ojos de armenio y de poeta; porque su destino: ser armenio y ser poeta. Ser armenio le dio dolor; ser poeta le dio esperanzas, ilusión. Vamos a seguir un poquito el itinerario de la vida de este caminante de largos caminos; porque también él fue su destino: seguir largos caminos, caminos de Oriente, caminos de Occidente, Jerusalén, Beirut, Chipre, América, Portugal, Europa.

En todos él era un extranjero y como era un extranjero, él buscaba una mano, la mano armenia. Y por eso su pregunta constante: "¿Hay un armenio? ¿dónde está el armenio?" Sus ojos de armenio buscaban ojos de armenio, porque cada mano de armenio, cada ojo de armenio le daba un pedazo de terruño que habla perdido y era como volver al hogar. Era como respirar la respiración de los seres que ya habla perdido; era como respirar la tierra que ya no pisaba.

Vahram Mavian fue el poeta que en un momento de sus recorridos... y vamos a encontrarlo ahí; vamos a acercarnos a él. Está sentado sobre uno de los escalones del gran templo de Grecia entre ruinas; observaba las columnas, observaba todas esas obras de arte, que son orgullo de esa tierra... Pero siempre una gran melancolía, siente una gran tristeza porque esas ruinas le hablan de otras ruinas: las ruinas de Armenia. El las ve así, huérfanas, tan huérfanas como fue su infancia, tan triste, tan abandonada tan dis-

persas como lo fueron todos los armenios.

Y es como si de pronto la musa que siempre le habla al oído enmudece. Es como si la esperanza, que siempre se depositó en su alma, lo dejara, lo abandonara. Siente la gran angustia, la gran desazón, porque está lejos de los que él ama. Y sus ruinas, las ruinas armenias, están dispersas, están abandonadas.

Vahram Mavian es el caminante que sigue su camino. Es el caminante que tiene que encontrar el amor del armenio, el amor de su tierra, porque de eso está hecho su alma y su corazón.

Vahram Mavian es poeta; pero como poeta la esperanza lo frecuenta; la esperanza habita en él. Y Vahram Mavian, como poeta, así como tiene su tierra perdida, así como perdió su cielo no es tiempo, es tiempo ilimitado. Ahí donde él crea, ahí donde él encuentra todo lo perdido, la esperanza entra en él; la esperanza, la nostalgia, la tristeza también. Pero vamos a abrir un poco la verja de ese jardín en el cual nosotros podemos penetrar, porque él, el soñador, el meditabundo, el solitario, porque su vida toda es soledad, Vahram Mavian nos invita, nos invita para que pasemos con él un instante de su vida, porque un instante de la vida de un poeta es un instante en la inmortalidad, ese tiempo que nunca se va a apagar.

El está solo y piensa en un poema. ¿Cuál es el tema de este poema? El tema es el amor. Pero no es el amor

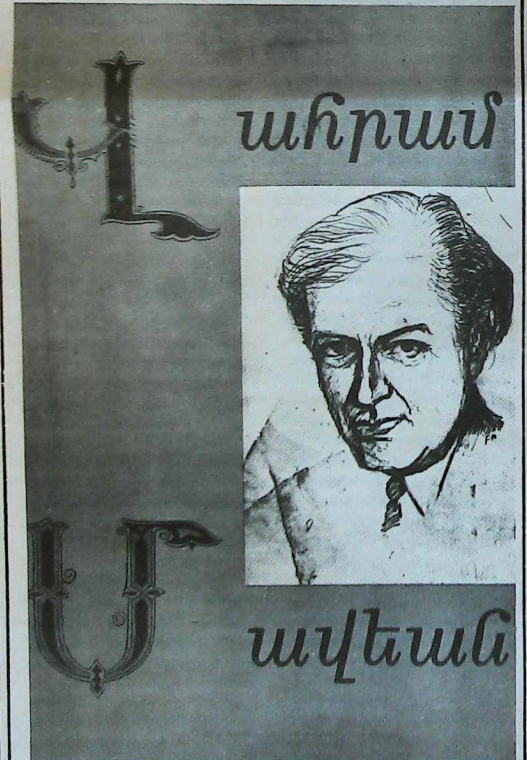
por el amor mismo, porque en Vahram Mavian el amor se siente y se vive de otra manera. Debajo del amor, de los sentimientos del amor surgen otros sentimientos más profundos. Los sentimientos que surgen son los de humanidad, ternura. ¿Amor hacia una mujer? Puede ser, pero hacia la mujer universal, hacia todas las mujeres de su raza, hacia todas las mujeres del mundo, hacia los hombres, hacia los niños. Para él, la palabra amor es amor a la humanidad. Rabindranat Tagore tenía en un poema unos versos muy hermosos que decían: "Somos los versos perdidos de un poema que debemos encontrar". Para Vahram Mavian los armenios eran los versos perdidos de un poema que él siempre quiso encontrar; por eso, su vida fue siempre búsqueda y encuentro.

Pero también un día, Rabindranat Tagore dijo: "En un momento, descubrí que la vida es servicio, servir a los demás". Y a Vahram Mavian le ocurrió lo mismo. La vida para él fue servir, servicio, servicio a la humanidad, dar a los demás. Por eso, este poema que se llama "Llamadme, que vengo". Yo vengo a ti; este poema es un poema de amor a la humanidad. Un poema de amor a todos. Escrito en un tiempo infinito, porque él dice "Llamad, yo vengo", pero no en un determinado momento, no ahora, sino ahora y siempre.

La voz del poeta Mavian ha enmudecido. Pero nos ha dejado sus palabras, así como una imagen en su espejo.

OTRA PUBLICACION DE LA Asociación Cultural Tekeyan

"Vahram Mavian"

Con motivo de cumplirse el primer aniversario del fallecimiento del escritor y poeta Vahram Mavian, la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN ha editado un libro, en idioma armenio, titulado "Vahram Mavian".

La obra consta de dos partes ilustradas. La primera, escrita por el Sr. Kevork Marashlian, incluye la biografía

del escritor y el análisis y comentario de su poesía y prosa.

La segunda parte recopila la opinión de eclesiásticos, críticos y literatos acerca de Vahram Mavian.

El libro puede ser solicitado sin cargo en la sede de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN.

Շաբ. 14րդ. էջ.

Վրասական վիճակի մեջ էինք եւ, չսկսելով, իրար ճանկելով մենք մի քիչ խղճացինք մէկ-մէկու, որ դիտարկեալ քաղաքի յայտնի մեջ, դառնեալ ազգային լուս ու հոգսէն իր մէջ էինք, մի քիչ ծիծաղեցինք իրարու վրայ, յետոյ մեզներս բաժանեցաւ հայ գրողը եւ մենք թաքնաձգ գտանք, թէ արտասահման հանդիպող եւկու հայ միշտ էլ երկրով են, որովհետեւ նրանց կողքին ճերկայ է Հայրենիքը:

Հայրենիքը միշտ քո մէջն էր, քո երջանակ բոլոր քեզնցներում, Վահրամ:

«Հոգիդ ոտեմ, Հայաստան», - իմունեցիայի անտուանքում, էրեւանի ուղիորդի ճայնը յանձնելով լսելով, բացականչում է քո հորաւրը... ինչ լա՛ւ է, որ դուն կաս գրել ու կրնարես, կգտնես մեզ, աստանդակակն կորուստը բաւական էր... կգտնես ու իմաստ կը-տաս անոնց կեանքին:

Բո գրքերում հայ ոգու, հայու-թեան անդեռնածի որոնումն է: Դու փորձում էիր ընթերցել ժողո-րդի գոյութեան խորհուրդը, ո-րովհետեւ օտար ասիերում ամեն բան դէմ է այդ գոյութեան: Ի՞նչ-էր, ի՞նչ հրաշքով են պահպան-ւում լեզուն, սովորոյթները, հոգե-բանականը: «Ա՛րն է կարեւոր թէ ազգութիւնը, - հարցնում է օ-տարացիք քո հերոսութիւն, ինքն էլ պատասխանում է: - հայերի հետ» ազգութիւնը: Տարօրի-նակ էր հայերը, ուրիշ հոգի ու-նէր, քիչ մը խենթ, ոտմանքիք, եղբ, երաժշտութիւնը, պարը, գե-ղեցիկը, կեանքը սիրող: Բայց այդ ամենում ա՛յ հայկականն է լաւ:

Դու տիրորէ է եւ մտածում հայ տղիք եւսինք, որ լայնում ազգու-թեան հրաժարուցն սիրող, որով-հետեւ աղջիկն օտար էր, պոր-տալացի, բայց եւ գիտես, որ եր-բեմ նաեւ այդ դաժան ինքնա-կանքն է հայ մնալու միակ ել-քը: Եւ ինչպիսիք ու աշխարհում: Դու իսկական գրող էիր, ուրեմն նաեւ մարդկութեան գաւաթ, եւ սիրող այդ կորուստը ցաւով է լըց-նում հոգիդ: Աշխարհի ճանա-պարհներին դու հանդիպում էիր մի միայն հայերի, այլեւ ուրիշ ազ-գանի գաւաթների եւ նրանց ճա-կատագիրն էլ՝ յուզում էր քեզ: Դրովհետեւ դուր կարեկցանքով եւ դու գրում, օրինակ, գերմանոհի աղջկան մասին, որ հասարակաց տանը մի գիշեր է անցկացնում տանը մի տղամարդու հետ, միայն ստատեանք իմանալով, թէ դու իր սեփական... հայրն էր:

Սերը դեպի աշխարհը, գութը՝ մարդու նկատմամբ, ինչ ազգի էլ եւ պատկանի, բխում էին քո ժո-ղովորդի բարոյական ակունքնե-րի եւ պատիւ են բերում քեզ իրեն մարդու եւ գրողի:

Քարե, Վահրամ...

«Հայու հեկորներ»-ում կայ մի կտոր, որ կարդացել եմ բազում անգամ, եւ ամէն անգամ՝ ցնցուել: Միշտ եւ թաւադրում. «Երկուքն մէկը պէտք պիտի ըլլար գոհել անպատկան... կամ կինն, կամ հայրութիւն...»: Ամերիկեան կորիքի թաղաքում, ընդամենը երկու հայ կար՝ ինքն ու մայրը: Եւ նա գոհում է կինը՝ թէպէտ խոր տառապանքով... Ինչո՞ւ... սակայն գոհողութեան պէտք ըլլալ հայ մնալը, չեմ հասկնար...»: Մօր մահից յետոյ նա մնում է մեծ-մի-նակ, բայց շարունակում է հասա-տարին մնալ ազգութիւնը պահ-պանելու սեւեռուն գաղափարին:

Հույսալարութեան մի ծանր պահին, երբ նա հայ էր երազում՝ հետը գնել մէկ-երկու բառ փո-խանակելու, ճնշում է ինչպանը քա-յլը-նա ճանակ է գրում ինքն իրեն, ծրարում, նետում փոստա-տուսի: «Տեսնելիք բան էր ուրա-խութիւն, երբ «նախակ» ըստա-ցալ երկու օր վերջ - պատմում է թաւադրողը, - Հայերն են մնալ, ե-րեւակներ...»

Այս քանի մը էջի մէջ մի ամ-բողջ վէպի հմիւք կայ եւ, աւիտ-ս, որ դու չգրեցիր այդ վէպը:

Բայց սիրիտք բնակեցումս է ոչ միայն թաւադրի մնալ հայու-րդինով: Եւ դու քո գրքերում ըս-տալով, որ հայութեան մարդկայն ողջ պատմական արարքն է ճանաչմա-րել: Ահա մէկը, որ պարծենում է, թէ «Ամիս մը առաջ Վիեննայ էինք, երկու շաբաթ առաջ՝ Լոն-տոն», եւ նոր է վերադարձել Փա-րիզից: «Լուսի ալ այցելելու առի-թուն ունեցա՛ք» - հարցնում է դու: «Է՛, շիտակ այս անգամ Փարիզ մնացիք» - լինում է պատասխա-նը, - «Է՛, երբ նրա երեւակներ, թէ որքան ընդարձակ երկիր է Ֆրանսիան»:

Ահա մի քանի բարեկամիդ աղջի-կը: «Հայերն ալ կիսօսի՛ս, Պեթ-թի» - հարցնում են նրան: «Ուրախ Հայերն Տաւի», այսինքն ի՞նչ է ճշանակում հայերն, քեզ պա-տասխան տալու փոխարէն աղ-ջիկը հօրն է հարցնում, հօրը, որ հայ գրագետ է, գրող եւ ինքն է ու-րիշներին բարոյում պահպանել հայ ոգին, լեզուն: Ինչ համար խորապէս յուզի է, Վահրամ, որ դու յօդուղ չես գրում մնալ հայե-րի մասին, այլ, կարեկցանքով, ո-րովհետեւ գնալով դժար է դառ-նում հայ մնալ՝ աշխարհի չորս ծագելուն սփռված մեր ազգա-կիցների համար:

Այսօրուայ սիրիտքի դիմանը-կարի համար խորապէս խորհը-րանշակ են կիլիկիացի հօր եւ ամերիկայի ողոր կերպարնե-րը, որոնք դու գծել եւ նախանձե-րի ժխտութեամբ: Հօր յարկա-բաժնում հայերն գրքեր, թեթ-թեր, հայրը տեղորոյն հետաքը-

բրումս է Հայաստանով, սիրի-տքի գաղթաբաններով: Բարձրա-նում եւ որդու յարկաբաժինը, որ-դին խօսում է միայն անգլերէն, գրապահարանում տնտեսագի-տական մէկ-երկու հաստատի-րատոր է, գրատեղանին՝ «Խոլո-տորի» ժուռնալ՝ թերթը, ուրիշ ո-չինչ:

Հօր եւ որդու յարկաբաժինը սիրիտքի տխուր էկոլոցիայի խը-տացած պատկերը չէ՛: Սիրիտքը միատարր չէ ոչ ալ միազոյն: Կան պարզապէս ազգային դիմագիծը կորցրած մարդիկ:

Ահա պարոն Արգարը, որ, ինչ-պէս ինքն է ասում «հալեալ չու-նէր» Հայաստան գնալու, բայց գնաց... Այդպիսի հայեր էլ, ցա-ւը, քիչ չեն սիրիտքում, որ հի-թական առտուով ամէն բան ու-նին, ուրեմն, հարկաբաժին է նաեւ «Հայրենիք» մը ունենալ» - արտա-սահմանում դա եկեղեցի է, հա-լապահ ճաշարան, վարչական ժողով, իսկ մի անգամ էլ՝ կարելի է Հայաստան երթալ: «Ի՞նչ տը-պալութիւնն է հայրենիքն, այս-րոն Արգարը» - Հարցնել եւ դու: «Եթէ անկեղծօրէն իրականու-թեան ասելու լինենք, փերուշան բան է, - եղել է պատասխանը - Մեր հայրենիքն է եղել, աղէկ, գլխուս վրայ, բայց ան իր տեղը, մենք մեր»: Ի՞նչն է վրոյնվալ պա-րոն Արգարին. «Հայրենիք, օթե-լին մէջ, չես կրնար ուզածդ առե-նը բաժակ մը վիսքի բերել տալ սենեակը...» - փնթիւնքում է նա: Եւ առանձնապէս վիսքի խմող չեն, կարեւորը սկզբունքն է ինձի համար...»: Տեսա՛ք - Հայրենիք եւ վիսքի-ընտրութիւնն իրող քո ըս-կեցրուցնային է եւ պարոն Ար-գարը բնականաբար ընտրում է վիսքին:

Տոկոյի տարանքում եւ լսում եմ դառը քննիմանքն եւ գիտեմ, որ իտուկի համաձայն եւ պարոն Արգարի վերջին բառերին՝ Հա-լապահ մեր տեղը չէ... Եւ էլ համաձայն եմ. Հայաստանը պա-րոն Արգարների տեղը չէ: Եւ ըն-տարիտ սիրիտքահայերի անու-նից իրեն հասարակած պատա-խան է հնչում քո ազգին, հուգա-շաղկապ խօսքը: «Եւ քննիմանք փնտրելու կամ լաւ ունելու հա-մար չէ, որ եկած եմ Հայաս-տան... Եւ եկած եմ մեր ժողո-րդը տեսնելու, զգալու, հայ բազմութիւններու ներկայութեանը ուրախանալու, հայրենի խօսքին, երգին, աշխատանքին կտորիքի սականջ տալու»: Եւ դու ուրախ-անում եւ, սիրելի Վահրամ, լսելով ամերիկահայ մի տիկնոջ խոստ-վանութիւնը. «Եվկոյս կերթամ անշուշտ նորէն... գնումներու համար, բայց հոգեկան սնունդիս համար նորէն կկերպարանում Հայրենիք»:

Դու հրճում էիր, որ Հայաս-տանը տարեց-տարի դառնում է նաեւ հիւսիսական գործը գոյութիւն, լցում է ախիւթ, ոգով, երիտա-սարդութեամբ:

Դարձեալ լսեմք քո հերոսնե-րին. «Հուս, արտասահման, երբ պզտիկ ձեռնարկ մը գրուի հա-մենք, կը կարծենք, թէ ազգը փրկեցինք: Մարդիկ հրաշք գոր-ծեր են Հայրենիքի մէջ, հրաշք... Արտասահման, սենեակի մը ան-կունը թաշված հոյակապ խմբա-գրականներ կը գրենք՝ յաճախ ա-ռանց ճշգրիտ տեղեկութիւններ ունենալու եւ հազարաւոր մղոն հեռու հեռու հայրենասիրական դասեր կուսանք այս մարդոց»:

Այլ, այդ դաս տոտողներ, Վահրամ...

Սիրիտքահայ մտաւորական-ների մէջ եւ քիչ եւ հանդիպել մարդկանց, որոնք քո խորու-թեանը գիտէին հայրենիքը - հրա-շքեղ իրականութիւն, նաեւ դըժ-արութիւնները, անկախաբ, թե-րին: Յիշո՛ւմ եւ, Երեսնամու մի անգամ, եւ դառնացած էի ինչ-որ բանից եւ փորձելի քեզ հետ կիսեղ դժգոհութիւն, իմանալ քո կարծիքը: «Հայրենիքի մասին լաւ բա կամ ոչինչ, - չորութեամբ ընդհատեցիր դու ինձ, - եւ ի՞նչ ը-րած եմ հայրենիքիս համար, որ դեռ դժգոհիմ: Դուք էք Հայրենիք շինողը, առիկա միայն ձեր իրա-տունքն է»:

Ոչ, Վահրամ, «առիկա նաեւ քո՛ իրատունքն էր», որովհետեւ դու հայրենիք էիր գալիս ոչ թէ «քննիմանք հոգեբանութեամբ» (քո՛ բառերն են), այլ իրեն սեփա-կան երկիր, եւ եթէ քուն էին հա-լապահները, իրենք քուն չէին հա-լապահները թաղանթանքներ, ուրեմն քուն էին նաեւ հայրենիքի ան-կախութեւ ու թերին:

Այստեղ արեւմտահայ գա-ղութում էլ եւ հանդիպեցի մարդ-կանց, որ 20 հազար քիւմուտերի իրենց հետոյից դասեր են տալիս, թէ մենք Հայաստանում ինչն-ինչ-պէս պիտի անենք, որոնք ինքն ի-րենց տանը, իրենց անվերջանա-լի ժողովներում, մոյճակ եկեղե-ցիում հայերն էլ խօսելով, մըտա-հոգում, ո՞նց են մտահոգում հա-լոց լեզվի ճակատագրով - գի-տե՛ս որտե՛ղ... Հայաստանում: Սեփական մասունքից ծծած «խաւտերով» նրանք հաշում են, թէ քանի՞ հայկական դպրոց կայ Հայաստանում, թէ տարող գրքե-րի ո՞ր տոկոսն է հայերէն... Ինչ-պէս Մոնթել Իշխանը կատը՝ այդ մարդկանց կեցումը «ծիծաղե-լի ըլլալէ անէլ մեղքայիք է»:

Դու գիտէիր, Վահրամ, որ այ-սօր, Հայաստանի դպրոցներում անէլ աշակերտ կայ, 600 հազար քան՝ 1918-20 թուականների Հա-լաստանի բնակչութիւնն էր, որ Հայաստանի ուսուցիչներն անէլ՝

շատ են -40 հազար- քան՝ նոյն թուականների Երեսանի բնակչի-ները: Իսկ նրանք, այդ մարդիկը՝ անգլերէն, իսպաներէն, ֆրանսե-րէն պիտուլայ եւ անում հայերե-նի բախտի համար... Հայաստա-նում: Իրոք, մեղքնայիլ միմալ:

Այդպիսի մարդկանց նկատ-մամբ երբեմն դու շատ անէլ դա-ժան եւ եղել, Վահրամ: Լսեմք քո իսկ բառերը. - «Հուս ազգային ձեռնարկը շիշ-քեպապն է, փիթ-կունը թաշված հոյակապ խմբա-գրականներ կը գրենք՝ յաճախ ա-ռանց ճշգրիտ տեղեկութիւններ ունենալու եւ հազարաւոր մղոն հեռու հեռու հայրենասիրական դասեր կուսանք այս մարդոց»:

Այլ, այդ դաս տոտողներ, Վահրամ... Սիրիտքահայ մտաւորական-ների մէջ եւ քիչ եւ հանդիպել մարդկանց, որոնք քո խորու-թեանը գիտէին հայրենիքը - հրա-շքեղ իրականութիւն, նաեւ դըժ-արութիւնները, անկախաբ, թե-րին: Յիշո՛ւմ եւ, Երեսնամու մի անգամ, եւ դառնացած էի ինչ-որ բանից եւ փորձելի քեզ հետ կիսեղ դժգոհութիւն, իմանալ քո կարծիքը: «Հայրենիքի մասին լաւ բա կամ ոչինչ, - չորութեամբ ընդհատեցիր դու ինձ, - եւ ի՞նչ ը-րած եմ հայրենիքիս համար, որ դեռ դժգոհիմ: Դուք էք Հայրենիք շինողը, առիկա միայն ձեր իրա-տունքն է»:

Ոչ, Վահրամ, «առիկա նաեւ քո՛ իրատունքն էր», որովհետեւ դու հայրենիք էիր գալիս ոչ թէ «քննիմանք հոգեբանութեամբ» (քո՛ բառերն են), այլ իրեն սեփա-կան երկիր, եւ եթէ քուն էին հա-լապահները, իրենք քուն չէին հա-լապահները թաղանթանքներ, ուրեմն քուն էին նաեւ հայրենիքի ան-կախութեւ ու թերին:

MONTEVIDEO

U.G.A.B.

MONTEVIDEO

Acto inaugural del Centro Cultural y Social

ALEX MANOOGIAN

y de las piscinas

MISAP KOYOUNMDJIAN

Con los altos auspicios de S.S. VAZKENI

Catolicos de todos los armenios y Patriarca Supremo

Sábado 12 de mayo de 1984

Concurre con su familia

15.00 hs.

Agraciada 2850

ՅՈՒՋԻՉ ԱԳԵԿՈՉՈՒՄ ՎԱՀՐԱՄ ՄԱՎԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

արժեքներ որո դատավճիռն չունէի,
միջոց փորձեցիք տեսնել, թէ՞մեծ,
հաշտեալս, աղմուկագն, կարելի-
ցիլ:

Երբ արանքէի զորո լիւնելով,
հանգն էի զրակակն հերթիս, երեսի
ամենից էիք հոն-կիտտտինգն.
Երբ գարտմանի զի մեր օրերով,
երբ աշխարհից գնալով պակա-
ւան են հոն-կիտտտերնք՝ ա-
մեն շա՛մ ոմնեալն թարդտիւն
մեր լարքիս, եւ աւելանմոն են
մեր տեսնաւ, հաշտապահն-
քն մարդիկ, որ անգամ պարզ
գտաւոր տաշիւս են հաշտի, հաշ-
տի են մարտուն կամ լաց լիւնով,
որով են ժողովի հայրենաւաւ եւ
հաշտուն հոնքով, եկամտաւ ա-
նգամունքն:

Դու գիտի՞ր այդ ամէնը, Վահ-
ր, եւ այդպէ՞ս ափիւռի որդ
արդարեւս ապրելով, որ կա-
րողացար ստեղծել քո «Անկասա
հաշտի» (եւ այդպէս եւ ուզած
հաշտել) քոն որդ ստեղծագոր-

ծոյութիւնը), օրագիրը, որի մէջ ըս-
փիտիքի հասարակական դիմանդ-
ւանքն է՝ ապրիլակն ջարդին չհամ-
ընդունի իր հիգիւտը, վերելքնե-
րով, անկումներով, պարսպա-
ններով, ծիծաղի ու լացի միա-
խառնումով, յուսահատութեամբ,
յուշերով... Եղար ուսուցիչ, ազ-
գային-հասարակական դէմք, Խ-
րաթողը - սփիւռքահայ գրողի ինչ
նորմալ ճակատագիր: Եմենցի
Յրուսաղէնում, ապրեցիր կիպ-
րոսում, Լիբանանում, ո'րտեղ
չպարեցիր, ու վերջին հանգրուա-
նը... Երեսները պիտի լինեն,
բայց Պէյրութում չնստեցիր, ետեւ
թէ որս համար, որ այստեղ այ-
սօր աւելի է վտանգումս՝ իսպի-
բախտը: Սփիւռքահայ գրողի՝
ցափի պէս հոգող եւ ինչ... օրի-
նակելի կենսագրութիւն:

պակասեց աշխարհում:

Այսպես, Վահրամ...
 եւ չկարողացայ անդրադա-
 րւալ քո «Անկտայ Օրաբերի»,
 մասնաորոպակն քուստարնը
 փայտեկողո էշերին, որոնց մէջ
 իմ քարի ու անպաշտպան հե-
 ումունքն եւ ճկարէլ: Եւ ինչ երեք
 չեմ ասել, որ քո գիրքն արդէն
 քաղաքամասնու է ոռոտերն, իսկ ե-
 կող տարի եղեանից դրամատի-
 կական թատրոններն բնւ կը բար-
 ճանանալ որ չ'աւանդու...

Նորից վերընթացեցող տն զըն-
քերը, իմ մէջ արթնացաւ մեծ Ակ-
տաւանքը, որ որս չխաւարելի գրե-
կախօրհի վէպէ, որ կարող էր, որ
պարտատուի էր գրեղութ: Ի՛նչ ըզ-
մայլելի բան պիտի լիներ, եթե
բոլոր տն հերոսները յանկարծ
հաւաքուէին մի վէպի առատա-
ւորի տակ, որ ճեպակցարները լըզ-
ւէին արհնով, բնաւորութեան և
հերոսները դէմ-դիմաց զալիւ:

Զգրեցիր վէպդ, Վահրամ, շտապեցիր, ինչո՞ւ, ինչո՞ւ, ուզեցիր լուսին թռչել, միթե՞ առանց գրնալու էլ չգիտէիր, որ ամէն տեղ հայ կայ:

Եւ ուզում եմ հավատա-
կապունեմ քո գրքերը, երկար կա-
պունեմ հայ գրականության մէջ
իրելւ ազնիւ տաղանդատր ու
անկարողախ հայելի, որի մէջ ցո-
լանում է սփիւղը՝ իր հոգսերով
տազնապներով, յուշերով:

Եւ ուզում եմ հապառուս, դու
կապրես մեր մէջ, կապիր քո կեր-
պարը՝ իրեն, մարդու եւ գրողի բա-
րոյակհանութեան՝ մերիաշնակու-
թեան օրինակ, որ ցաւով, գնալով
հազվադէպ է հանդիպում:

Ես սիրում եմ երազել, որ մի օր
Երեսանում մենք պատույց յուշա-
կոթող կը կանգնեցնենք, որ կը
խորհրդանշի սպիտաքր՝ իր նույն

րոտով, անհատաց զոհաբերութիւններով, մաքառումով: Այդ յուշակոթողի մէջ էլ մարմնաորդի Հայպէնդիքի երիտասարդէն զգացումները սփիւռքահայ ընտանիքին, դպրոցին, եկեղեցուն, զսփիւռքայի մօրը, ուսուցչին, որտղին եւ եւս շատ կարեւորնայի, որ բաց-կապտու լիճին պո աղանի աշքերը՝ ինչպէս թո աշքերը կ'արարան, որոնք խորտու այլքան հաաաւ կ'ար, քարոթիւն այլքան զպպոտն կ'արս ուղիւնորտին:

Որեւմն, վերջանալոյց առաջ կրկին բարեւ քեզ, Վահրամ Մալեան, զմայլելի մարդ, գրող եւ հայրենասէր: Բարեւ քեզ՝ այսօր, վաղը, միշտ: Բարեւ քեզ Հայաստանում, սփիւռքում, ամենուր, որտեղ հայ կայ: Իսկ չէ՞ որ իմքոյ եւ ասե՛ն՝ ԱՐԵՎԻՍ ՏԵՂ ՆԱԿ ՍԱՅԷ:

ՅՈՒՇԱՏՕՆԻՆ՝
ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՓԱԿՄԱՆ
ԽՕՍՔԸ

ինքամ Մազեան բանաս-
 րութաբոյ, կրթեան
 եւ արտասարակեան գոր-
 ձեթ բողոքիս, համայն
 արեւիսի բաժնի ծանօ-
 նե շայտաւոր յոտաւո-
 լեմեան եւ ժողովուր-
 ձե իրապէս ինձ համար
 անհրաժեշտ միջնորդութիւն ե-
 լիքիսից յայտ անցի հետ
 անհրաժեշտ իր գրանցելի անձա-
 րութիւնը եր եթէ մէկ բա-
 լիկիսի կարողութիւն ըրնո-
 յից պիտի ընէր քաղցր անձ-
 արութիւնը:
 եւ բազմաթիւ անգամներ
 լուսեցան եւս անհրաժեշտ
 զորդեանը շայտաւորսն
 ու իշխածին, երբեմն արտա-
 ճանու իմ համարողութիւն
 ընդմիջէ: Իսկկապէ
 քաղցանց ջերմ, քաղցր հոգի
 լուսեցող անձարողութիւն մը
 իր շայտեցը, իր աշխեր, իր
 ստոր ընդմիջիւնը կ'ըզգայ
 պատիւ:
 Եւ իսկայդ նաեւ հարա-
 թա զուակ ի մեր եկեղեցի
 լաւ, եւ մեծ հոգաւորութեան
 իր վերաբերելու Մայր Աթո՛
 ռի խորհրդուն, ապա շրջա-
 նի, ասորիներ շայտանակ եր
 իրեր կըզգտի մէջ Գաղտն
 իրեկեղեցեան Հիմնարկու
 թեան պատասխանատու

կազարներէն էր: Այդ հաս-
տատուութեան հայկական բաժ-
նին մէջ: Մենք նաեւ երբեմն
եկեղեցի եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջ-
միածինը երախտապարտ ենք
իրեն:

Շատ ցաւեցանք որ այդբան վաղաժամ հերպոլոլ որ աշխարհ փակեց եւ հեռացաւ այս կեանքէն թողորդ իսկապէս պաշտաւ յիշատակ մը: Մենք Սայր Աթոռին մէջ անշուշտ հանդիսաւոր Հոգեհանգիստ ալ կատարեցինք մահուան առիթով եւ եւ աւանասիկ, այսօր վերջ տին կ'ապրին եւ այդ յոգութիւնը եւ կրկին կ'աղօթեմ անոն հոգւոյն խաղաղութեան համար:

ևորդ գտնուեալովեմամբ
 ներկայ կը գտնուիմ եր այ
 հանդիսութեան, նաեւ որով
 հետեւ այստեղ լսեցի ձեզ
 հետ մէկտեղ Հայաստանն եւ
 կամ, հրաբար ձեր հրաւե
 րով եկած, Գործնական Միո
 թեան նախագահ Պր. Վարդ
 զէս Հայորդսանի սքանչե
 րսօքը նուիրած վաշտը
 Մականի յիշատակին: Խօս
 ալքերս գեղեցիկաճոս եւ բ
 վանդակալից եւ ճաշեցե
 ճշմարիտ հայրենասիրո
 թեամբ, հայրենասիրակ
 գգացումներով: Կը շնոր

Լորեն Թեբեան Մշակութա-
յին Միությանը որ այս զբա-
նելի մասնունդ ունեցել է հը-
րաբերելու մեր փայլուն մը
տաղանթակներէն Լաբադէ
Պետրոսեանը, այստեղ, այս
տեղիթով, Լաբադե Մամուլի
կենդանի արտօթով, եւ թէն
ինքը այս վերջին 28-29 տարի-
ներու ընթացքին թաղմաթիւ
սպառմանը արտասահման
գտնուած եմ, բայց երբեք
պատահած որ ես միաժամ-
նակ Հանդիպմ միասին մէկ
Հաւաքովի մը մէկ քրահի մէկ
ըտնոմի Հայաստանէն եկած
մտաւորականը ըն հետ: Այ-
ստեղիթի չստեղծուած: Առա-
ջին առաջամ է իմ այս ուղեւե-
րութեան ընթացքին որ այս
պատահութիւնը կ'ունենամ
Երանայի գոգաբնակչութիւն
մը ընդ հիմ Համար:

Եւ չեմ գիտեր ինչպէս բա-
ցատրեան Պր. Վարդգէս Բա-
ղդուրեանը բառակախ էր ճանչե-
նամ, գիտեմ ո՞ր է, ինչ պաշ-
տոն ունի, ի՞նչ արժէք կը ներ-
կայացնէ, մեր Գրչանին, Հա-
րստամին, ի՞նչ է իբրեւ մտաւո-
րակաւ, իբրեւ գրագետազգէտ
իբրեւ գրող, իբրեւ Գրողնե-
րու Միութեան նախագահ։

Բայց կարծեմ, այսօրդ նա

Ծառ. 18րդ է

U. G. A. B.

**Año del 10º aniversario del
Instituto “Marie Manoogian”**

¡ATENCIÓN!

Los invitamos a las tradicionales
CENAS DE LOS VIERNES
EN U.G.A.B.

PROMOCION 1984

CLASES DE ARMENIO
CURSO ACELERADO
SIN CARGO

INFORMES EN SECRETARIA

Capital

LIGA DE JOVENES

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

SABADO 19 DE MAYO

18:00 HS.

ACEVEDO 1322

CAPITAL

Se invita a participar a todos los socios.

Colegio
"La Asunción
de la Virgen"

Invita a la conferencia sobre
"Yalta, Malvinas y el actual
contexto estratégico mundial"
a cargo del Lic.
ADOLFO KOUTCHIKIAN

11 DE MAYO

Entre Rios 2370 Olivos 21.00 hs.

**COLEGIO
MEKHITARISTA**
Cine Debate

en el salón auditorium

Conducido por Arturo Diéguez

18 DE MAYO

GALICIA Y RIO DE LA PLATA

Compañía de Seguros

RIVADAVIA 717 T.E.: 30-1971/0902/2172/6376
*Garantiza asesoramiento integral sin cargo
 para toda la colectividad armenia, a través de:*

SEGUROS LAMAS
T.E.: 294-7285/5306 566-7073
Informes en U.G.A.B.

Primeras actividades de S.S. Vazken I

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀՕՐ ՌԻՆԵՑԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ՆԵՐԸ

Misa Pontifical

El domingo 6 de mayo ppdo., S.S. Vazken I ofició una Misa Pontifical en la Catedral Armenia San Gregorio El Iluminador.

Participaron de la Misa jerarquías eclesíásticas de iglesias hermanas y representantes de todas las instituciones de la colectividad.

A pesar de las inclemencias climáticas, numerosos feligreses acudieron a la cita en la Iglesia, desde tempranas horas de la mañana, para escuchar el mensaje del Catolicismo de todos los armenios.

Durante la Misa Pontifical, en la Catedral San Gregorio El Iluminador. Acompañan a S.S. Vazken I. S.E. Mons. Nersés Bozabalian y S.E. Mons. Krikoris Pouniatian.

Հայրապետական պատարագ Ս. Գ. Լուսավորիչ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, իրեն կրկնբանան Գրիգորիս Բունիաթեան եւ Ներսէս Պողոպարեան Սրբազանները:

Homilía de S.S. Vazken I pronunciada en la Misa Pontifical del domingo 6 de mayo

En nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo. Amén.

"Cristo resucitó de entre los muertos".

Amados hijos y creyentes: Hace dos semanas, nuestra Madre Iglesia Apostólica Armenia celebró este año junto con toda la cristiandad la buena nueva de la Santa Resurrección de Nuestro Salvador, Jesucristo, y por lo tanto aún nos hallamos dentro del período de las gracias divinas de esa buena nueva. El gran misterio de la crucifixión y Resurrección de Cristo es el centro de nuestra vida cristiana, el centro luminoso de nuestras vivencias religiosas, cuyo reflejo se difunde sobre todos los días del año, en todo el transcurso de nuestra vida. Es con la luz de la Resurrección de Cristo como encontramos nuestra identidad humana y el sentido de nuestra existencia; es con esa luz como hallamos el camino de una vida libre de pecados, el sendero de las verdades supremas y de la paz y la salvación de nuestras almas. Abrid vuestros corazones y comulgad con la gracia de la milagrosa Resurrección de Hijo de Dios, y renovados con su espíritu y su cuerpo prometed avanzar sin claudicaciones en la senda de los mensajes evangélicos, manteniéndonos al margen de las impuras tentaciones, para ser más perfectos, más pacíficos y virtuosos en vuestro hogar, en vuestro tra-

bajo y en vuestra vida comunitaria, para ser ciudadanos más disciplinados y constructivos del maravilloso país donde vivís, que es la Patria Argentina, cristiana y generosa.

Hoy, tercer domingo de la Santa Pascua, está dedicado por nuestra Iglesia Madre a recordar la fundación de la Iglesia Universal. En tal sentido, lo llamamos domingo de Cenáculo. Como vosotros sabéis, la Iglesia de Cristo nació y se desarrolló en todo el territorio del Imperio Romano, desde Palestina hasta Damasco y Asia Menor, desde Atenas hasta Roma, extendiéndose hasta los países occidentales de la actualidad. En aquella época, la Roma pagana vivía el ocaso de su civilización, fundamentalmente como consecuencia de la decadencia de las costumbres de su vida interior, de la destrucción de las virtudes morales y de muchas injusticias sociales. El pueblo buscaba el camino de salvación para librarse de las ataduras de los pecados y los males. Y como atestigua un autor cristiano del siglo II, Dios envió a su Hijo al mundo justo cuando los hombres del mundo empezaron a tomar conciencia de sus pecados y a buscar el camino de su expiación.

El Hijo de Dios se hizo hombre para vivir la tragedia del destino humano e indicar el camino de la salvación, soportando en la cruz

A la salida del templo. Iré Մայր Եկեղեցիէն:

sobre sus propios hombros el peso de los pecados de la sufriente humanidad.

Tampoco Armenia permaneció al margen de la lucha contra el paganismo. Fue uno de los primeros países que abrió ampliamente sus puertas a la luz de Cristo desde el siglo apostólico, y después de ofrendar innumerables mártires en los primeros tres siglos, en el año

301 proclamó el Cristianismo como religión oficial del estado. Así, merced a los esfuerzos de San Gregorio, El Iluminador, se fundó la Iglesia Apostólica Armenia, con centro en Echmiadzin, domo sede patriarcal, en la ladera del bíblico monte Ararat. De esta manera, la Nación Armenia transfiguró su alma y su vida con la luz de Cristo; creó su cultura nacional, dio

be ուրիշ Վարդգէս Պետրոսեան մը տեսայ: Եւ այդպիսով իր մասին ունեցած եմ զարգացումը իմ պատկերացումը աւելի ամբողջացաւ. եւ անի, թող տուէք, պայծառացաւ:

Եւ սքանչելի մտածում մըն է եւ ձյունարկ մը որ արտասահմանի մեր մշակութային կազմակերպութիւնները, ինչպէս Թէքէեան, Բարեգործական Միութիւնը, եւ ուրիշ միութիւններ որ ամէն տեղ կան, իրապէս բախարհելի է եւ ցանկալի որ անոնք հետզհետէ աւելի լաճախ այսպիսի հրաշքներ ուղղեն Հայաստան եւ վաշտիկն իրենց ծոցին մէջ ներկայութիւնը մեր գրողները, մեր քանաստեղծներուն, դերագէտներուն, նոյնն ինչ գիտնականներուն:

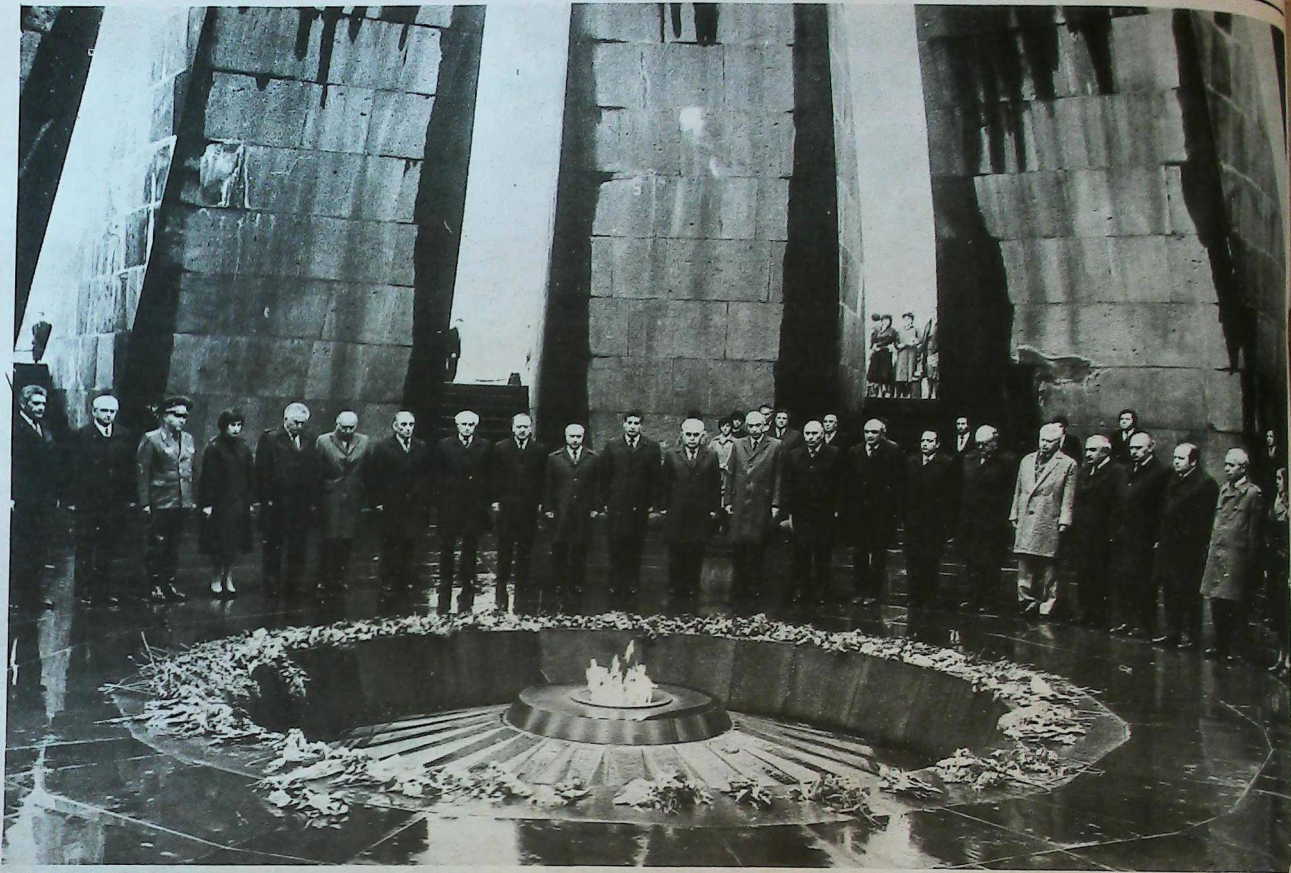
Որպէզի աւելի լաւ ճանչնան Հայաստանը, եւ անի լաւ հասկնան մանաւանդ Հայաստանը: Գիտէք երբեմն Հայաստան այցելողներ կուգան, Հայաստանի տեսարկը վայրերը կը դիտեն, էլիմա ծին կուգան, պատարագներուն ներկայ կ'ըլլան, նրեանք կը տեսնեն, Արարածը կը տեսնեն, այդ բոլորը սքանչելի են ամէն տեսակեօնէ, բայց քիչ առիթներ կ'ունենան անմիջապէս չիման մէջ մտնելու Հայաստանեան մեր այսօրուայ Հարազատ վաւերական արժէքներուն հետ:

Դժուար է նման առիթներ ստեղծել կամ քիչ կը պատահայն: Ահաւասիկ սակայն երբ դուք արտասահմանի կա մակերպութիւնները այդպիսի հրաշքներ կ'ուղղէք եւ կ'ըլլանք մեր մէջ Հայ մշակող, գործիչներ եւ կը կարծեմ կ'ընտր չափով մը, վճռակա նշանակութիւն ունեցող է փով մը աւելի ճիշդ, ուղի Հարազատ, ամբողջական հասկնալ մեր Հայաստան հողին, սիրտը մեր գրողներուն եւ քանաստեղծներուն շունչին միջոցով: Որովհետեւ համոզուած պէտք է ըլլայ որ ժողովուրդ մը կը բնորոշվի մշակութիւն, իր մշակութային գործիչներու գործերով, իր մշակութային նորաստեղծ արժէքներով:

Մենք անուշուշ մշակութային ժողովուրդ ենք տակաւ առնուազն Ծրդ զարէ պէկողմ, եւ մեր հին մշակութային րացատիկ արժէքը կը ներկայացնէ: Մեր հիմնադրանքն է իր բնազգութիւն-ժողովուրդը կ'ուզեմ յիշել, ինչպէս առիթ կարծեմ Միսիսթրեան Վարդգէս անցեալ դարու վերջերսու երկրպագի մտածողի մը արտայայտութիւնը թէ այնպիսի վրայ չկան ժողովուրդներ որ կան մշակութիւնը: Մի քիչ չափազանցեալ խօսք մըն է իրուն մէջ խորունկ հէշատութիւն կայ:

Գտնէ ճշմարտութիւն կայ այն իմաստով որ այն ժողովուրդները որոնք իսկական հարազատ ինքնորոշ մըն է կողմ չունին, ժողովուրդը կ'ուզէ իրաւունք չունին:

Մեր պարագային ինչպէս բախտաբար, այդպէս էլ եւ Ծար. Սթըն. Է.

24 DE ABRIL DE 1984. El gobierno de Armenia rinde homenaje a los mártires armenios, en Dzidzernagapert.

Atentado contra armenios en París

PARIS (DPA). Trece personas resultaron hoy heridas, dos de ellas graves, en tres atentados antiarmenios en Alfortville, al sudoeste de esta ciudad.

Los atentados están relacionados con la reciente inauguración en Alfortville

-pese a las protestas turcas- de un monumento en memoria del genocidio cometido en Turquía a principios de siglo contra el pueblo armenio.

La primera bomba explotó en un restaurante en el que se reúne habitualmente la colonia armenia de la ciudad; la segunda dañó el monumento, ubicado a unos 100 metros, y la tercera hirió a dos peatones que se encontraban cerca.

El monumento había sido inaugurado el domingo pasado por el alcalde de la ciudad y secretario de Estado de Seguridad Pública francés, Joseph Franceschi, quien criticó la negativa de Turquía de reconocer el genocidio cometido por los turcos contra los armenios en 1915. El alcalde dijo que "no se puede justificar el insoportable complot del silencio".

El gobierno turco informó hoy que la ministra de Co-

mercio Exterior francesa, Edith Cresson, canceló la visita que iba a hacer hoy a Turquía si bien en esta capital se desmintió que la ministra hubiera planeado un viaje a Ankara.

Los atentados se produjeron mientras se multiplican los indicios de un enfriamiento en las relaciones entre Francia y Turquía a causa del apoyo dado por el gobierno de París a las reivindicaciones de los arme-

nios, que exigen indemnizaciones y el reconocimiento del genocidio llevado a cabo por los jóvenes turcos.

Entretanto, el primer ministro turco, Turgut Vozaseo, precisó que la responsabilidad de tal actitud recae únicamente en el gobierno francés y no sobre sus ciudadanos. Por ende, Turquía no tiene intención de tomar ninguna medida de represalia.

("Clarín", 4-5-84)

ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN Acto Literario dedicado a *Hovhannes Shiraz*

HABLARA EL SR. VARTKES BEDROSSIAN, PRESIDENTE DE LA
UNION DE ESCRITORES DE ARMENIA

VIERNES 11 DE MAYO

EN LOS SALONES DE LA U.C.A. DE MARASH

21.00 HS.

ACEVEDO 1242

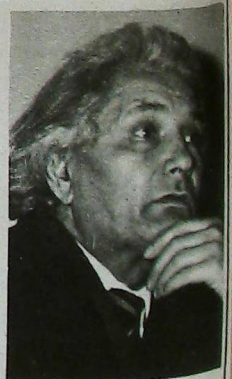
ENTRADA LIBRE

ԹԷՔԷՅԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Գրական Հանդիպում նուիրում՝ Յովհաննէս Շիրազի

Կը խօսի Հայաստանի Գրողներու Միութեան նախագահ

ՏԻԱՐ ՎԱՐԴԳԷՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ

Մայիս 11, Ուրբաթ
ԱՍԵՎԵԴՈ 1242

Մարաշի Հայր. Միութեան մէջ

Ժամը 21-ին
Մուտքը Ազատ